

શ્રી જૈન વિવાહ વિધિ.

શ્રી માંગરૌણ જૈન જ્ઞાનોત્તેજક સભા અને
શ્રી વડોદરા વૈદ્ય મગનલાલ ચુનીલાલે
છપાવેલી તેમાં સુધારો વધારો કરીને

છપાવીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર.

વીર સં. ૨૪૬૦

: :

વિ. સં. ૧૯૮૦

શિયળ વિષે શિખામણ.

ખહેની શિયળ સલુણી સંસારમાં, સભે શિયળતણો શણગાર; સુણો સૌ સુંદરી.	૧
જેથી કુળને કલંક લાગે ઘણું, એવો કરીએ નહીં આચાર.	સુણો ૦ ૨
ગળી કુંડની પાસ જતાં થકાં, કાળો ડાઘ પડે તત્કાળ.	સુણો ૦ ૩
વ્યભિચારી નઠારાની સોખતે, અણચિંત્યું ચડે શિર આળ.	સુણો ૦ ૪
ખહેની વાત એકાંત ન કીજીએ, ભલે હોયે બ્રાત કે તાત.	સુણો ૦ ૫
પરનરથી નજર ન મેળીએ, વળી હસી ન દેખાડીએ દાંત.	સુણો ૦ ૬
ભાલ લાંકીને રસ્તે ચાલીએ, શીલવંતી સુલક્ષણી નાર.	સુણો ૦ ૭
ખહેની ચટકમટક નહીં ચાલીએ, નવ કરીએ આંખલડી વિકાર.	સુણો ૦ ૮
સુંદર સાડી પહેરાને શિયળતણી, કંઠે નવસરો નીતિનો હાર.	સુણો ૦ ૯
શણગાર સભે સૌ સત્યના, કરો વિનય વડીલનો શ્રોકાર.	સુણો ૦ ૧૦
પ્રભુ તુલ્ય ગણો નિજ નાથને, સાસુ સસરાની લ્યો સંભાળ.	સુણો ૦ ૧૧
વહાલો લાગે છે કજીએ નારીને, ખહેની કરીએ નહીં કોઈ કાળ.	સુણો ૦ ૧૨
ખહેની જગતપતિ જિનરાજની, કરો ભક્તિ સ્તુતિ ત્રણ કાળ.	સુણો ૦ ૧૩
જૈન કન્યાશાળામાં ભણી ગણી, મૂકી ઘો સહુ આળપંપાળ.	સુણો ૦ ૧૪

શ્રી જૈન વિવાહવિધિ.

(માંગરોળ ને વડોદરામાં જાપાયેલ વિવાહવિધિ
ને લગ્નવિધિને આધારે અર્થ સહિત તમામ
મંત્રો ને સંપૂર્ણ વિધાનસૂત્ર)

જૈનવર્ગને ખાસ ઉપયોગી બાણીને

જાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર.

વીર સંવત ૨૪૬૦

::

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૦

કિંમત માત્ર બે આના.

શ્રી મહોદય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.
દાણાપીઠ-ભાવનગર.

જૈન બંધુઓને ખાસ સૂચના.

શુદ્ધ સમકિતધારી શ્રાવકે પોતાના બાળકોનો વિવાહ કરાવતાં અન્ય દર્શનમાં દેવ તરીકે ગણાતા ગણેશ કે અન્ય દેવદેવીનું પૂજન કરાવવું અને અગ્નિને ખાસ દેવ તરીકે માની તેનું પૂજન કરાવવું એ મિથ્યાત્વની પુષ્ટિ કરનાર છે, તેથી આ બુકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે વિધિ કરાવવો કે જેથી મિથ્યાત્વ ન લાગતાં ઉલટું સમકિત વધુ નિર્મળ થાય.

પ્રસ્તાવના.

આ લઘુ બુકની પ્રસ્તાવના વિસ્તૃત લખવાની જરૂર નથી. આ વિધિનું મૂળ સ્થાન શ્રીમાન્ વર્ધમાનસૂરિકૃત આચાર-દિનકર નામનો વિશાળ ગ્રંથ છે. તેમાં પ્રારંભમાં શ્રાવકના ૧૬ સંસ્કારો બતાવ્યા છે, તેમાંનો આ એક ખાસ જરૂરી આખી જીંદગી માટે ઉપયોગી સંસ્કાર છે. તે તમામ પ્રકારના મંત્રો સાથે આ બુકમાં દાખલ કરેલ છે. મંત્રો પ્રાયઃ સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી તેના અર્થ પણ નીચે નોટમાં આપ્યા છે, જેથી એમાં ભાવ શું છે તે સમજાય અને તેની આવશ્યકતાનો ખ્યાલ આવે. મૂળકર્તા પુરૂષ કહે છે કે-‘શ્રીઋષભદેવ ભગવાન સુનંદા, સુમંગલા સાથે ઈંદ્રે કરાવેલી જે વિધિથી ને જે મંત્રોથી પરણ્યા હતા તે વિધિ અમે આમાં બતાવેલ છે.’ આટલા કથનથી આ વિધિની શ્રેષ્ઠતા અને ઉપયોગિતા સમજી શકાય તેમ છે.

દરેક ગામ કે શહેરના જૈનબંધુઓએ આ વિધિ વાંચાવીને જૈનશાળાના માસ્તરને અથવા બીજા કોઈ પ્રૌઢ બુદ્ધિવાળાને તૈયાર કરવા. તેણે સાતિગોર તરીકે ગણાતા વિપ્ર (બ્રાહ્મણ) ને સાથે રાખી આ પ્રમાણે વિધિ કરાવવો. કુળગોરની આજીવિકાનો ભંગ કરી અંતરાયકર્મ બાંધવું નહીં. એમ કરવાથી કાર્યમાં સફળતા થતી નથી. આપણે તો કોઈપણ રીતે આ ક્રિયાનો પ્રચાર વધારવો છે, તેથી તે કુળગોરને અનુકૂળ કરવાથી જ થઈ શકે તેમ છે.

આ વિધિ પ્રમાણે વિધિ કરાવનારે આ વિધિ બરાબર વાંચીને અથવા તેના અનુભવી પાસે સમજીને તૈયાર રહેવું-અસ્તવ્યસ્ત વિધિ કરાવવો નહીં તેમ અશુદ્ધ ઉચ્ચાર કરવો

નહીં. કોઈ સુર પ્રાદાણ પણુ આ પ્રમાણે કરાવવા તૈયાર થાય તો તેને પણુ તૈયાર કરવા અને તેને ગૃહસ્થ શુરુતું ઉપનામ આપવું. ખાસ કરીને તે માણસ સદાચારી હોવો જોઈએ અને જૈન ધર્મનો દ્રેષી ન હોવો જોઈએ.

આ ક્રિયામાં જે વસ્તુઓ (સામગ્રી) જોઈએ તે દરેક પ્રસંગે લખી છે અને છેવટે પણુ લખેલ છે તે પ્રમાણે પ્રથમથી તૈયારી રખાવવી. એમાં કાંઈ મુશ્કેલી આવે તેવી વસ્તુઓ નથી અને તેમાંથી કદિ કોઈ વસ્તુ ન મળે તો તે વિના ચલાવી લેવામાં વાંધા જેવું નથી. છેવટ ખાસ પ્રાર્થના જૈન-વર્ગ પ્રત્યે એ છે કે કોઈપણ રીતે આ વિધિની પ્રવૃત્તિ વધારે કરાવશો કે જેથી અમારો પ્રયાસ સફળ થાય. તેજ હેતુથી કિંમત પણુ ઓછી રાખવામાં આવી છે.

આ બુકમાં પ્રારંભના ભાગમાં શ્રીપાર્શ્વનાથના વિવાહલામાંથી વરઘોડાની ને પોંખણાની બે ઢાળ અને બુકની પ્રાંતે કન્યાને શિખામણની એક ઢાળ ખાસ વાંચવા, સમજવા ને સ્ત્રીઓને ગાવા લાયક હોવાથી દાખલ કરી છે તે તરફ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

પ્રથમ વૈશાખ

સં. ૧૯૯૦

} શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.

ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ વિવાહસંબંધ-વાગ્દાનનો મંત્ર.	૧
૨ લગ્નનિરધાર-માતૃકાસ્થાપન.	૨
૩ સ્થાપનનો પ્રકાર-પૂજની સામગ્રી.	૩
૪ આઠ માતૃકાસ્થાપનના મંત્રો.	૪-૧૦
૫ સાતે કુળકરની સ્થાપના. સ્થાપનાનો પ્રકાર.	૧૧
૬ સાતે કુળકરની સ્થાપનાના મંત્રો.	૧૨-૨૦
૭ મંડપસ્થાપન-મહાશાંતિ.	૨૧
૮ લગ્નનો વરઘોડો. તે વખતે બોલવાનો મંત્ર.	૨૧-૨૪
૯ માયરાનો પ્રકાર. માયરાની સામગ્રી.	૨૫
૧૦ મંગળાષ્ટક. અર્થસહિત.	૨૬-૨૮
૧૧ હસ્તબંધન (હથેલાળા) નો વિધિ. હસ્તબંધનનો મંત્ર.	૨૯
૧૨ ચોરીનો પ્રકાર. ચોરીની સામગ્રી.	૩૧
૧૩ વેદિ પ્રતિષ્ઠા. વેદિ પ્રતિષ્ઠામંત્ર.	૩૨
૧૪ તોરણપ્રતિષ્ઠા. તોરણપ્રતિષ્ઠામંત્ર.	૩૨
૧૫ અગ્નિસ્થાપન. અગ્નિસ્થાપનનો મંત્ર.	૩૩
૧૬ હોમને લગતા ૧૧ મંત્રો. અર્થસહિત.	૩૪
૧૭ અભિષેકનો મંત્ર.	૩૮
૧૮ ગોત્રોચ્ચાર.	૩૮
વરપિતૃપક્ષગોત્ર. વરમોશાળપક્ષગોત્ર.	૩૯
કન્યાપિતૃપક્ષગોત્ર. કન્યામોશાળપક્ષગોત્ર.	૪૦
ગોત્રોચ્ચારમંત્ર.	૪૨
૧૯ અગ્નિની પ્રદક્ષિણા અથવા ચાર ફેરા.	૪૩
ચારે ફેરાના મંત્રો. અર્થ સાથે.	૪૩
૨૦ કન્યામહાલસાંકલ્પ. મંત્રયુક્ત.	૪૭
૨૧ વાસક્ષેપવિધિનો મંત્ર.	૪૯
૨૨ છેલા અભિષેકનો મંત્ર.	૫૦
૨૩ કરમોચન મંત્ર.	૫૧
૨૪ ગૃહસ્થગુરુનો આશીર્વાદ.	૫૨
૨૫ માતૃગૃહ-ચોરીવિગેરેનું વિસર્જન.	૫૩
૨૬ માતૃકા ને કુળકરનું વિસર્જન.	૫૪

શ્રીપાર્શ્વનાથના વિવાહલામાંથી.

ઢાળ નવમી.

વેવાણુ ઉઠ તું વહેલી ઉઘ તણ, વર તોરણુ આવ્યો
સાજ સણ; સવા લાખ નગારાંની ધુસ પડી, પુંખવાની જાય
છે એહ ઘડી. ॥ ૧ ॥ કોઈ જાણુ કરો પીછાણુ કરો, આજસુ
વેવાણુની ખાંહ ધરો; અમને ઉભા ઘણી વાર થઈ, વેવાણુને
ખખર કરોને જઈ. ॥ ૨ ॥ વેવાણુ લેજે રે તું હહાવો ઘણો, તારે
ખારણુ અવસર વીવાતણો; વેવાણુ લેજે રે તું સોપારી, તારે
આંગણુ આવ્યો છે વેપારી ॥ ૩ ॥ વેવાણુ લેજે રે કંકુનો પડો,
વામાદેવીનો આવ્યો લાડકડો; વેવાણુ લેજે તું રૂપાતણી
થાળી, એ વર વરશે કન્યા રૂપાળી. ॥ ૪ ॥ વેવાણુ લેજે તું
આરતી અજવાળી, તારે આંગણુ આજ છે દીવાળી; વેવાણુ
લેજે રે તું કંકાવટી, પુત્રી પરખવા આવ્યો છે નાણાવટી.
॥ ૫ ॥ વેવાણુ લેજે તું મોતી થાળ ભરી, એવો અવસર નહીં
આવે ફરી ફરી; શું પેઠી છે ઘરને ખૂણે, સોનામહોરના થાળ
ભરી ગુણે. ॥ ૬ ॥ આ અવસર કેમ તું થઈ થાંથી ?, તારે
આંગણુ ત્રિભુવનપતિ ક્યાંથી ?; દેવને દુર્લભ દર્શન જેહનું,
સહેજે મળવું થાયે છે તેહનું. ॥ ૭ ॥ સહુ ઈંદ્ર કરે જેહની
સેવા, એને નમવા આવે દેવી દેવા; ઉઠ ઉઠ તું વહેલી આવ
વળી, એવડા શ્યા કામ માંહે તું ભળી ? ॥ ૮ ॥ ઈંદ્રે ભંડાર
ઘણો ભરીયો, સોના મોતી હારે કરી દરીઓ; વળી જોઈએ
તે માગી લેજે, તોરણુ જઈને સહુને દેજે. ॥ ૯ ॥ વેવાઈની
લાજ રખે ખોતી, આડુંઅવળું તું શ્યું ફરે છે જોતી ?
ઈંદ્રાણીએ ભેર કરી તારી, તેણે વાત બની આવી સારી. ॥૧૦॥

નહીં તો બાણુત દીકરી દીધી હતી, શોભા રહેશે ઇંદ્રાણીવતી;
 ઉઠ ઉઠ તું વેળા થઈ છે ઘણી, તારે મંદિર આવ્યો છે ત્રિજગ-
 ધણી. ॥ ૧૧ ॥ તવ સાંભળી કહે માસીસાસુ, કયાં ખોટી
 થયા છે તમે ફાસુ?; વિવાહના કારજ છે બહોળા, પારકે ઘરે
 દીસો છે પહોળા. ॥ ૧૨ ॥ મોટા બોલ બોલીએ ન બહુ,
 કામ પડે ત્યારે જણાય સહુ; પરઘરની વાતો છે સોહલી, માથે
 પડયે નિર્વહિવી દોહલી. ॥ ૧૩ ॥ એમ હાંસીએ વેવાણુને
 વરણી, હવે આવે પ્રસેનજિતની ધરણી; એહ મોટો બહુ
 શણગાર કરી, મણિ મુક્તાકુળનો થાળ ભરી. ॥ ૧૪ ॥ હાથ-
 ણીની ચાલે ચાલંતી, શ્રીકુળ સોનૈયા ચાલંતી; ઇંદ્રાણીએ
 મંગળ ગાવંતી, એમ સાસુ પ્રભુ પદ પાવંતી. ॥ ૧૫ ॥

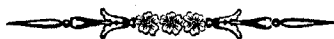
ઢાળ અગ્યારમી.

જી રે ઇંદ્ર પૂછે રે વેવાણુને રે, જી રે શી કરી કરણી તમે
 એહ, વરને કેમ પોંખીઆએ; જી રે અમે તેહમાં સમજ્યા
 નહીં એ, કારણ દાખવો તેહ, વરને કેમ પોંખીઆએ. ॥ ૧ ॥
 પેલું તે ઘોંસડું આદ્યું એ, ઘોંસડું ગાડલે હોય, વરને
 કેમ પોંખીઆએ; સંસાર ઘોંસડું નાખીયું એ, સંસારથી
 પાર પામે સોય, ઘોંસરે એમ પોંખીઆએ. ॥ ૨ ॥ જીરે
 ઇંદ્ર પૂછે રે વેવાણુનેરે, મુસળું ખાંડણીએ હોય, વરને કેમ
 પોંખીઆએ; મુસળે તાંડુળ કાઢીએ એ, સંસારથી ગુણ
 કાઢો જોય, વરને એમ પોંખીઆએ. ॥ ૩ ॥ ઇંદ્ર પૂછે રે
 વેવાણુનેરે, રવૈયો ગોળીએ હોય, વરને કેમ પોંખીઆએ;
 સ્વાઈએ માખણ નિપજે એ, સંસારથી જ્ઞાન રસ જોય.
 રવૈએ એમ પોંખીઆએ. ॥ ૪ ॥ ઇંદ્ર પૂછે રે વેવાણુનેરે,

ત્રાક તે રેંટીએ હોય, ત્રાકે કેમ પોંખીઆએ; ત્રાકે સૂતર
 નિપજેએ, સંસારથી અર્થ કાઢો સોય, ત્રાકે એમ પોંખી-
 આએ ॥ ૫ ॥ ઈંદ્ર પૂછે રે વેવાણુનેરે, સળીયો તો ડુંડાને
 હોય, સળીયે કેમ પોંખીઆએ; સળીઆથી વસ્તુ સહુ
 ઉપજે એ, મંગળ ધર્મથી જેમ, સળીએ એમ પોંખીઆએ
 ॥ ૬ ॥ જી રે પાંચ મંગળ એમ પરવડાં એ, જી રે આદરે
 સઘળા લોક, વરને એમ પોંખીઆએ; જી રે તેહ કારણ
 ઇંડાં કયું રે, શું જાણે દેવતા લોક, વરને એમ પોંખીઆએ.
 ॥ ૭ ॥ જી રે ઈંદ્ર પૂછે રે વેવાણુનેરે, ઈંડી પિંડી શિવજીને
 હોય, તેણે કેમ પોંખીઆએ; ઈંડી રક્ષાની રક્ષા કરે એ,
 મંગળરૂપી તે જોય, ઈંડીએ એમ પોંખીઆએ, સંસારમાંહે
 ચારે ગતિ ફરીએ, લીધો માનવ ભવ જેમ, પિંડીએ એમ
 પોંખીઆએ. ॥ ૮ ॥ જી રે સાંભળી ઈંદ્રરાય હરખીઆએ,
 હરખીઓ સહુ પરિવાર, ઓછવ આજ અતિઘણો એ; જી રે
 સાજાએ પાણી છંટામણીએ, મનમાન્યું લીધું તેણીવાર,
 ઓછવ ॥ ૯ ॥ ઘાટડી કંઠે આરોપીને એ, ખેંચીયા
 વરને તે વાર, ઓછવ રાય તંબોળ છાંટણુ સમેએ, વહુને
 ઘરેણું દીએ સાર, ઓછવ ॥ ૧૦ ॥ સાસુએ નાક તે
 તાણીયુંએ, સાસુને હરખ અપાર, ઓછવ સરાવસંપુટ
 પાયે આંપીયુંએ, સહુજન હરખ્યા તે વાર, ઓછવ ॥ ૧૧ ॥
 માંડવામાંહે પ્રભુ આવીઆએ, કન્યા લાવ્યા તેણી વાર,
 ઓછવ જી રે માતૃકા ગોત્રજ થાપીઆએ, આવ્યા સહુ
 રંગભર ત્યાંય, ઓછવ આજ અતિઘણોએ. ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ.

શ્રી જૈનવિવાહવિધિ.

વિવાહસંબંધ.

વરકન્યાનો વિવાહ સંબંધ (વેવિશાળ) નક્કી કર્યા બાબતનો લેખ લક્ષના મુહૂર્ત અગાઉ કરવો અને તે લેખ કન્યા-પક્ષના વડીલ પુરૂષે વરપક્ષના વડીલ પુરૂષને જ્ઞાતિ, સ્વજન, સંબંધી સમક્ષ કુકુમના છાંટા નાખી ડાંગેર, સોપારી, અને દુર્વા (ધરો) થી પૂજા કરી શ્રીકૃષ્ણ તથા રૂપીઆ સાથે આપવો.^૧ અને તે વખતે ગોરે^૨ નીચે લખેલો મંત્ર બાણવો.

વાગ્દાનનો મંત્ર.

ૐ અહ્ં । પરમસૌભાગ્યાય । પરમસુખાય । પરમમો-
ગાય । પરમધર્માય । પરમયશ્સે । પરમસંતાનાય । મોગોપમો-
ગાંતરાયવ્યવચ્છેદાય * * નામ્નીં કન્યાં * * મોત્રાં * *
નામ્ને વરાય * * મોત્રાય । દદાતિ । પ્રતિગૃહાણ । અહ્ં ૐ ।

ગોર ઉપરનો મંત્ર બાણી રહે એટલે રિવાજ પ્રમાણે પાનસોપારી વિગેરે વહેંચવાં.

વરપક્ષવાળાએ કન્યાને હાગીના, કપડાં વગેરે મોકલવાં

૧ આવો લેખ આપવાની પ્રવૃત્તિ હાલમાં જણાતી નથી.

૨ અહીં ગોર શબ્દે ગૃહસ્થગૃહ સમજવા.

અને પરસ્પર જમવા તેડી શક્તિ પ્રમાણે અથવા જ્ઞાતિ-રિવાજ પ્રમાણે સત્કાર કરવો.

લગ્ન-નિર્ધાર.

લગ્નના થોડા દિવસ પહેલાં બંને પક્ષના સંબંધીઓએ એકઠા થઈ જોશીને^૧ જોલાવવો અને તેની પાસે લગ્ન કઢાવી નક્કી કરવું અને તેણે લખી આપેલી લગ્નપત્રિકા ઉપર કુંકુમના છાંટા નાખી ફૂલ, પાનસોપારી, શ્રીફળ અને પૈસો પ્રમુખ મૂકી પૂજા કરવી અને જોશીનો સત્કાર કરવો. (આ પ્રસંગે ગોળધાણા વહેંચવામાં આવે છે તથા વરની પહેરામણી આપી દેવામાં આવે છે.)

પ્રથમ વર અને કન્યા બંને પક્ષના સંબંધીઓએ એકઠા મળી જે લગ્નનો દિવસ મુકરર કર્યો હોય તે દિવસ પહેલાં બે, ચાર, પાંચ, સાત, કે નવ દિવસ અગાઉ અગર લગ્નના દિવસે શુભ મુહૂર્તે કન્યાને ત્યાં આઠ માતૃકાનું સ્થાપન અને વરને ત્યાં સાત કુલકરનું સ્થાપન કરવું. જ્ઞાતિ કુળના રીવાજ પ્રમાણે વર અને કન્યા બંનેને ત્યાં માતૃકા સ્થાપન કરે તો તેથી કાંઈ નુકસાન નથી, માતૃકા સ્થાપનમાં ગોત્રજ પણ આવી જાય છે.

માતૃકા સ્થાપન.

જે દિવસે માતૃકા સ્થાપન કરવું હોય તે દિવસે શુભ મુહૂર્તે વરના પિતાને ઘેર વરને અને કન્યાના પિતાને ઘેર કન્યાને સ્નાન કરાવી જે ઘરમાં સ્થાપન કરવું હોય ત્યાં લાવવા. પૂર્વ કે પશ્ચિમ દિશામાં માતૃકા દેવનું મુખ આવે તેમ સ્થાપન કરવું.

૧ અહીં જોશી એટલે જોન જ્યોતિષ જાણનાર વિદ્વાન બ્રાહ્મણ સમજવા.

સ્થાપનનો પ્રકાર.^૧

જે ઘરમાં સ્થાપન કરવું હોય ત્યાં ભીંત અને તેની પાસેની ભૂમિને સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીને હાથે ગોમયથી લેપ કરાવવો. તે પછી ભીંતની ઉપર ખડી વિગેરે ઘોળાવી તે ઉપર કુંકુમ અથવા હીંગળોકના વર્ણથી આઠ માતાઓના ગોળાકાર મંડળ કરવા. (હાલ રીવાજ પ્રમાણે નીચેની ભૂમિ ઉપર એક શુદ્ધ બાળેઠ કે પાટલો માંડી તેની ઉપર રેશમી રાતું, લીલું અથવા પીળું વસ્ત્ર પાથરી તેની ઉપર ચોખાની આઠ ઢગ-લીઓ, તેનાપર આઠ સોપારી અને તેની ચારે બાજુ ચોખાની વાડ કરે છે તથા વચ્ચે શ્રીફળ મૂકે છે.) તેની સામે પૂજન કરનારને બેસવાનું તથા પડખે ગોરને બેસવાનું એમ બે આસનો ગોઠવવા અને સાથે શુદ્ધ જળથી ભરેલો કલશ અને પૂજની સામગ્રી રાખવી. તે પ્રસંગે સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓ પાસે મંગલગીત ગવરાવવા.

પૂજની સામગ્રી.

બાળેટ અથવા પાટલો. રેશમી લીલું કે પીળું વસ્ત્રગજ ૧. નાડું. શુદ્ધ જલનો કલશ. દૂધ. પુષ્પ. ધૂપ. દીવો. નૈવેદ્ય-સાકર શ્રીફળ ૧. ચંદન અથવા કંકુ. ચોખા. રૂપાનાણું કે ત્રાંખાનાણું.

(હાલના રીવાજ પ્રમાણે પૂજન કરનાર વર કે કન્યા આસન ઉપર બેસે તે વખતે ગોર આ પ્રમાણે આશીર્વાચન

૧ ભીંત ઉપર જે સ્થાપન કરાય તે ઉભી રહેલી માતાઓનું સ્થાપન છે અને નીચે બાળેઠ ઉપર જે સ્થાપન કરાય તે સુનેલી માતાઓનું સ્થાપન છે એમ સમજવું.

બોલે છે. “ સુસદ્ધૂર્ત શુભલગ્નં ક્ષેમં કલ્યાણં આરોગ્યં નિર્વિષ્ણેન શુભં ભવતુ. ”) વર કે કન્યા આસન ઉપર બેઠા પછી પૂજા કરનારના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે નીચેનો મંત્ર ત્રણ વાર બોલવો.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, બ્રહ્માણિ, વીણાપુસ્તકપદ્માક્ષ-
સૂત્રકરે, હંસવાહને, શ્વેતવર્ણે ઇહ આગચ્છ આગચ્છ સ્વાહા ”

પછી યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી પાછો નીચેનો મંત્ર ગોરે ત્રણવાર બોલવો.

“ ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, બ્રહ્માણિ, વીણાપુસ્તકપદ્માક્ષ-
સૂત્રકરે, હંસવાહને, શ્વેતવર્ણે, મમ સંનિહિતા ભવ ભવ સ્વાહા.

આ મંત્ર લખ્યા પછી યજ્ઞમાને તે પુષ્પ માતૃકાના મંડલમાં નાંખવું. તે પછી યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી પાછો નીચેનો મંત્ર ગોરે ત્રણ વાર લખવો.

“ ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, બ્રહ્માણિ, વીણાપુસ્તકપદ્મા-
ક્ષસૂત્રકરે, હંસવાહને, શ્વેતવર્ણે ઇહ તિષ્ઠ તિષ્ઠ સ્વાહા ” ।

૧ આ મંત્રથી બ્રહ્માણી નામે પેહેલી માતાનું આમંત્રણ કરવામાં આવે છે—મંત્રનો ભાવાર્થ એવો છે કે, “ વીણા, પુસ્તક કમલ, અને અક્ષસૂત્ર (માળા) જેના હાથમાં છે, જેને હંસનું વાહન છે અને જેનો વર્ણ શ્વેત છે એવાં હે બ્રહ્માણિ દેવિ, ! તમને નમસ્કાર કરું છું. તમે આ પ્રસંગે અહીં આવો.

૨ આ મંત્રમાં એવો અર્થ છે કે વીણા, પુસ્તક, કમલ અને માલા જેના હાથમાં છે જેને હંસનું વાહન છે અને જેનો શ્વેત વર્ણ છે એવા હે દેવિ ! તમે મારી પાસે નજીક પધારો.

૩ આ મંત્રમાં ઉપર પ્રમાણેન અર્થ છે, વિશેષ એ છે કે, તમે અહીં સ્થાપિત થાઓ.

આ મંત્ર લાણીને પુષ્પ નાખી સ્થાપન કરવું.

પછી નીચેનો મંત્ર લાણી સ્થાપન ઉપર ગંધના છાંટા નાખવા.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, બ્રહ્માણિ, વીણા પુસ્તકપદ્માક્ષ-
સૂત્રકરે, હંસવાહને, શ્વેતવર્ણે, ગંધં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ।

પછી નીચેનો મંત્ર લાણી સ્થાપન ઉપર પુષ્પ ચડાવવાં.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, બ્રહ્માણિ, વીણાપુસ્તકપદ્માક્ષ-
સૂત્રકરે, હંસવાહને, શ્વેતવર્ણે પુષ્પં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ।

પછી નીચેનો મંત્ર બોલી ધૂપ કરવો.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ૦ ધૂપં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ।

પછી નીચેનો મંત્ર લાણી દીપક કરવો.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ૦ દીપં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ।

પછી નીચેનો મંત્ર લાણી ચોખા ચડાવવા.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ૦ અક્ષતાન્ ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ।

૧ આ મંત્રમાં ઉપર પ્રમાણે જ અર્થ છે, વિશેષ એટલું છે કે,
‘તમે મારા આપેલા ચંદનાદિ સુગંધને ગ્રહણ કરો.’

૨ આ મંત્રમાં અર્થ ઉપર પ્રમાણે જ છે, વિશેષ એટલું છે કે,
‘તમે આ પુષ્પ ગ્રહણ કરો.’

૩ આ મંત્રનો ભાવાર્થ પૂર્વ પ્રમાણે છે, માત્ર એટલું જ વિશેષ
કે, ‘તમે ધૂપ ગ્રહણ કરો.’

૪ આ મંત્રનો ભાવાર્થ પૂર્વ પ્રમાણે છે, માત્ર એટલું વિશેષ કે,
‘તમે દીપક ગ્રહણ કરો.’

૫ આ મંત્રનો ભાવાર્થ પૂર્વ પ્રમાણે છે, માત્ર એટલું વિશેષ કે,
‘તમે ચોખા ગ્રહણ કરો.’

પછી નીચેનો મંત્ર ભણી સાકરનું નૈવેદ્ય ધરવું.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ૦ નૈવેદ્યં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ।

બીજી માતા માહેશ્વરીનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે નીચેનો મંત્ર ત્રણવાર ભણવો.

“ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, માહેશ્વરિ, શૂલપિનાકકપાલ-
સ્વદ્વાંગકરે, ચંદ્રાર્દ્રલલાટે, ગજચર્માવૃતે, શેષાહિબદ્ધકાંચી-
કલાપે, ત્રિનયને, વૃષભવાહને, શ્વેતવર્ણે, इह आगच्छ
आगच्छ स्वाहा ” ।

પછી આ મંત્ર ત્રણ ત્રણ વાર ભણી પૂર્વ પ્રમાણે સંનિ-
ધાન અને સ્થાપન કરવું. સંનિધાન વખતે “મમ સંનિહિતા
ભવ ભવ સ્વાહા ” એ વાક્ય છેલ્લે લગાડવું. અને સ્થાપના
વખતે “इह तिष्ठ तिष्ठ स्वाहा ” એ વાક્ય વધારવું, પછી તે
મંત્ર બોલી છેવટે “ગંધં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ‘પુષ્પં
ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ’ ‘ધૂપં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ’ ‘દીપં
ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ’ ‘અક્ષતાન્ ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ’ ‘નૈવેદ્યં

૧ આ મંત્રનો ભાવાર્થ પૂર્વ પ્રમાણે છે, માત્ર એટલું વિશેષ કે,
‘તમે નૈવેદ્ય ગ્રહણ કરો.’

૨ આ માહેશ્વરી નામે બીજી માતાનો મંત્ર છે, તેનો ભાવાર્થ
એવો છે કે, ત્રિશૂલ, ડમરૂં, કપાલ (ખોપરી) અને ખટ્વાંગ જેના
હાથમાં છે, જેના લલાટ ઉપર અર્ધચંદ્ર છે, જેણીએ હાથીનું ચર્મ
ઝોઢેલું છે, શેષનાગવડે જેણે પોતાનો કદોરો બાંધેલો છે, જેને ત્રણ
નેત્ર છે તથા વૃષભનું વાહન છે અને જેનો વર્ણ શ્વેત છે એવ
માહેશ્વરી દેવીને નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! તમે અહીં પધારો પધારો.

ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો વધારી ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય સ્થાપન ઉપર ધરવા.

ત્રીજી કૌમારી માતાનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે નીચેનો મંત્ર ત્રણ વાર લાણવો.

“ ॐ હ્રીં નમો ભગવતિ, કૌમારિ, ષ્ણમુખિ, શૂલ-શક્તિધરે વરદાભયકરે, મયૂરવાહને, ગૌરવર્ણે, હિ આગચ્છ આગચ્છ સ્વાહા ” ।

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણ વાર લાણી ઉપર પ્રમાણે સંનિધાન, સ્થાપન વિગેરેના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવા અને તે પછી “ ગંધે ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન ઉપર ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવાં.

ચોથી વૈષ્ણવી માતાનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે નીચેનો મંત્ર ત્રણવાર લાણવો.

ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ, વૈષ્ણવિ, શંખચક્રગદાશાર્ફ-

૧ આ ત્રીજી કૌમારી માતાનો મંત્ર છે—તેનો ભાવાર્થ એવો છે કે, છ મુખવાળી, ત્રિશૂળને ધારણ કરનારી, હાથમાં વરદાન અને અભયની મુદ્રા રાખનારી, મયૂરના વાહન ઉપર એસનારી અને ગૌરવર્ણવાળી એવી કૌમારીદેવીને નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! અહીં પધારો.

૨ આ મંત્રમાં વૈષ્ણવી માતાનું વર્ણન છે. તેનો ભાવાર્થ એવો છે કે—શંખ, ચક્ર, ગદા, શાર્ફ અને ખર્જૂ હાથમાં ધારણ કરનારી, ગરુડના વાહન ઉપર એસનારી અને જોતો કૃષ્ણ વર્ણુ છે એવી વૈષ્ણવી દેવીને નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! તમે અહીં આવો.

સ્વજ્ઞકરે ગરુડવાહને કૃષ્ણવર્ણે इह आगच्छ आगच्छ
स्वाहा ” ।

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણ વાર લાણી ઉપર પ્રમાણે સાંનિધ્ય,
સ્થાપનના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવા અને તે પછી “ ગંધં ગ્રહાણ
ગ્રહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન ઉપર
ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવાં.

પાંચમી માતા વારાહીનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે
નીચેનો મંત્ર ત્રણવાર લાણવો.

ॐ ह्रीं नमो भगवति, वाराहि, वराहमुखि, चक्रखड्-
गहस्ते, शेषवाहने, श्यामवर्णे इह आगच्छ आगच्छ स्वाहा.”

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણ વાર લાણી ઉપર પ્રમાણે સાંનિધ્ય,
તથા સ્થાપનના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવાં અને તે પછી “ ગંધં
ગ્રહાણ ગ્રહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન
ઉપર ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવા.

છઠ્ઠી માતા ઈંદ્રાણીનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે
નીચેનો મંત્ર ત્રણ વાર લાણવો.

૧ આ મંત્રમાં વારાહીદેવીનું વર્ણન છે. તેનો ભાવાર્થ એવો છે
કે, વરાહ (હુક્કર) ના જેવા મુખવાળી, હાથમાં ચક્ર તથા ખર્જ
રાખનારી, શેષના વાહન ઉપર બેસનારી અને શ્યામ વર્ણવાળી વારાહી-
દેવીને નમસ્કાર હો, હે દેવિ ! તમે અહીં પધારો.

“ ॐ હ્રીં નમો ભગવતિ, ઇંદ્રાણિ, સહસ્રનયને, વજ્ર-
હસ્તે, સર્વાભરણભૂષિતે, ગજવાહને, સુરાંગનાકોટિવેષ્ટિતે,
કાંચનવર્ણે રૂપ આગચ્છ આગચ્છ સ્વાહા ” ।

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણવાર ભણી ઉપર પ્રમાણે સાંનિધ્ય તથા
સ્થાપનના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવા અને તે પછી “ ગંધં ગૃહાણ
ગૃહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન ઉપર
ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવા.

સાતમી માતા ચામુંડાનું પૂજન.

પૂર્વ પ્રમાણે યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે
નીચેનો મંત્ર ત્રણ વાર ભણવો.

“ ॐ હ્રીં નમો ભગવતિ, ચામુંડે, શિરાજાલકરાલ-
શરીરે, પ્રકટિતદશને, જ્વાલાકુંતલે, રક્તત્રિનેત્રે, શૂલકપા-

૧ આ મંત્રમાં ઇંદ્રાણી માતાનું વર્ણન આપ્યું છે. તેનો ભાવાર્થ
એવો છે કે, “ એક હજાર નેત્રવાળી, હાથમાં વજ્ર રાખનારી, સર્વ
આભૂષણોથી સુશોભિત, હાથીના વાહન ઉપર બેસનારી, કોટી દેવાં-
ગનાઓથી વીંટાએલી અને સુવર્ણના જેવા વર્ણવાળી ઇંદ્રાણી દેવીને
નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! તમે અહીં પધારો.

૨ આ મંત્રમાં ચામુંડામાતાનું વર્ણન છે. ભાવાર્થ એવો છે કે,
શિરા (નસો) ના ઝાલથી જેનું શરીર વિકરાળ છે, જે દાંત પ્રગટ
કરી દેખાડે છે, જેના ક્રેશ જ્યજ્ઞાયમાન છે, જેને રાતાં ત્રણ નેત્રો છે,
જેના હાથમાં ત્રિશૂલ, ખોપરી, ખડ્ગ અને પ્રેત-શયના વાલ છે, જેનું
પ્રેત-શય ઉપર વાહન છે અને જેનો વર્ણ ધુસરો છે એવી ચામુંડા-
દેવીને નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! તમે અહીં પધારો.

લખડગપ્રેતકેશકરે, પ્રેતવાહને, ધૂસરવર્ણે, હ્રિ આગચ્છ આગચ્છ સ્વાહા” ।

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણવાર ભણી ઉપર પ્રમાણે સાંનિધ્ય સ્થાપનના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવા અને તે પછી “ ગંધં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન ઉપર ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવા.

આઠમી માતા ત્રિપુરાનું પૂજન.

પ્રથમ પ્રમાણે યજ્ઞમાનના હાથમાં પુષ્પ આપી ગોરે નીચેનો મંત્ર ત્રણવાર ભણવો.

“ૐ હ્રીં નમો ભગવતિ. ત્રિપુરે, પદ્મપુસ્તકવરદાભયકરે, સિંહવાહને, શ્વેતવર્ણે હ્રિ આગચ્છ આગચ્છ સ્વાહા” ।

આ મંત્ર ત્રણ ત્રણવાર ભણી ઉપર પ્રમાણે સાંનિધ્ય તથા સ્થાપનના છેલ્લા વાક્યો ગોઠવવા અને તે પછી “ ગંધં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ઇત્યાદિ વાક્યો છેવટે ગોઠવી સ્થાપન ઉપર ચંદન, પુષ્પ ધૂપ, દીપ, ચોખા અને નૈવેદ્ય ધરવા. આ પ્રમાણે માતૃકાનું પૂજન કર્યા પછી યજ્ઞમાનને નમસ્કાર કરાવી તે કાર્ય સમાપ્ત કરવું.

ઈતિ માતૃકાસ્થાપનમ્.

૧ આ મંત્રમાં ત્રિપુરામાતાનું વર્ણન છે—ભાવાર્થ એવો છે કે, “ હાથમાં કમળ, પુસ્તક, વરદાન અને અભય—મુદ્રા રાખનારી, સિંહના વાહન ઉપર બેસનારી અને શ્વેત વર્ણને ધરનારી ત્રિપુરાદેવીને નમસ્કાર હો. હે દેવિ ! તમે અહીં આવો. ”

સાત કુલકરની સ્થાપના.

લગ્નને દિવસે સાત કુળકરની સ્થાપના વરને ઘેર જ થાય છે. કુળકર એટલે કુળની વ્યવહારમર્યાદાને નીતિથી ચલાવનારા જૈનના આદિ પુરૂષો. તેઓની સંખ્યા સાતની છે—૧ વિમળવાહન, ૨ ચક્ષુખ્યાન, ૩ યશસ્વાન, ૪ અભિચંદ્ર, ૫ પ્રસેનજિત, ૬ મરુદેવ અને ૭ નાભિ--એવા તેમના નામ છે. તેઓના અધિષ્ઠાયક પૂજનથી પ્રસન્ન થઈ વરનો કુલવ્યવહાર મર્યાદા સાથે વધારે, એ તેના સ્થાપન-પૂજનનો હેતુ છે.

કુલકરની સ્થાપનાનો પ્રકાર.

વરના વાસગૃહમાં પૂર્વ, કે પશ્ચિમ તરફ મુખ રહે તેવી રીતે તેની સ્થાપના કરવી. અથવા માતૃકા સ્થાપનની પાસે પણ તેની સ્થાપના કરવામાં કાંઈ હરકત નથી. જ્યાં સ્થાપના કરવાની હોય તે ઠેકાણે ભૂમિ ઉપર ગોમય (છાણ) નો લેપ કરવો તેની ઉપર સુવર્ણનો, રૂપાનો, તાંબાનો અથવા કાંચનો બાજેઠ કે પાટલો મુકવો અને વરને સ્નાન કરાવી સામે આસન મુકી બેસારવો. તે વખતે પૂજનની સામગ્રી પ્રથમ પ્રમાણે તૈયાર રાખવી. વધારામાં નાગરવેલના પાન રાખવા.

પ્રથમ વરને ઈષ્ટસ્મરણ કરાવી નીચેનો મંત્ર લક્ષી બાજેઠ અથવા પાટલો સ્થાપિત કરવો.

ૐ આધારાય નમઃ આધારશક્તયે નમઃ, આસનાય નમઃ ।

તે બાજેઠ કે પાટલો માંડી તેની ઉપર તીર્થજળ છાંટી ચંદન, ચોખા, પુષ્પ અને દુર્વાથી તેનું પૂજન કરવું. તે પછી તેની ઉપર રેશમી વસ્ત્ર પાથરી ત્રણ, બે, એક, એક એમ ઉપર ઉપર ચોખાની સાત ઢગલીઓ કરવી. પછી અનુક્રમે નીચેના મંત્રથી એક એક ઢગલી ઉપર પૂજન કરતાં જવું.

પ્રથમ વરના હાથમાં પુષ્પ આપી નીચેનો મંત્ર લાણવો.

“ ॐ નમઃ પ્રથમકુલકરાય, કાંચનવર્ણાય, શ્યામ-વર્ણચંદ્રયશઃપ્રિયતમાસહિતાય, હાકારમાત્રોચ્ચારખ્યાપિત-ન્યાયપથાય, વિમલવાહનાભિધાનાય, इह विवाहमहोत्स-वादौ आगच्छ आगच्छ, इह स्थाने तिष्ठ तिष्ठ, सन्निहितो भव सन्निहितो भव, क्षेमदो भव क्षेमदो भव, उत्सवदो भव उत्सवदो भव, आनंददो भव आनंददो भव, भोगदो भव भोगदो भव, कीर्तिदो भव कीर्तिदो भव, अपत्यसंतानदो भव अपत्यसंतानदो भव, स्नेहदો

૧ આ મંત્રમાં પહેલા કુલકર વિમલવાહનનું વર્ણન છે. હાવાર્થ એવો છે કે, “ સુવર્ણના જેવી કાંતિવાળા, શ્યામવર્ણવાળા ચંદ્રયશઃ નામની સ્ત્રીએ સહિત અને ‘ હા ’ તમે આ શું કર્યું ? એવા ઉચ્ચારથી જ નીતિમાર્ગને ચલાવનાર, એવા વિમલવાહન નામના પહેલા કુલકરને નમસ્કાર હો. હે પ્રથમ કુલકર ! તમે આ વિવાહ મહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને રહો, સાંનિધ્ય કરો અને ક્ષેમ-કુશલ, ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતતિ, સ્નેહ અને રાત્ર્ય આપનારા થાઓ. આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પગ ધોવાનું જલ, બલિદાન, ચર્ચા અને આચમન ગ્રહણ કરો અને તે સાથે બીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો. ”

ભવ સ્નેહદો ભવ, રાજ્યદો ભવ રાજ્યદો ભવ, હૃદમઘ્યં
પાદ્યં ચર્લિં ચર્ચાં આચમનીયં ગૃહાણ ગૃહાણ સર્વોપચારાન્
ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા ” ।

એ મંત્ર લાઘી તે પુષ્પ વડે આર્ઘ્વન, સ્થાપન અને
સંનિહિત કરી જલ તથા પુષ્પથી અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્ચા
અને આચમન આપવા.

પછી નીચેના મંત્રો બોલી તેમાં કહેલા પદાર્થ બે બે
અર્પણ કરવા.

ૐ ગંધં નમઃ ।	બે તિલક કરવા.
ૐ પુષ્પં નમઃ ।	બે પુષ્પ મુકવા.
ૐ ધૂપં નમઃ ।	બે ધૂપ કરવા.
ૐ દીપં નમઃ ।	બે દીવા કરવા.
ૐ ઉપવીતં નમઃ ।	એક જનોઘને માટે નાકું મુકવું.
ૐ મૂષણં નમઃ ।	બે, શક્તિ હોય તો સોનાભોર અથવા રૂપાનાણું કે તાંબાનાણું
ૐ નૈવેદ્યં નમઃ ।	બે નૈવેદ્ય ધરવાં. (મૂકવું.)
ૐ તાંબૂલં નમઃ ।	બે તાંબુલ મૂકવાં.

ઉપર પ્રમાણે બધા કુલકરોની જુદી જુદી રીતે પૂજા
કરવી. તેના જુદા જુદા મંત્રો નીચે પ્રમાણે છે.

બીજા કુલકર ચક્ષુઃમાનનું પૂજન.

“ ૐ નમો દ્વિતીયકુલકરાય, શ્યામવર્ણાય, શ્યામ-

૧ આ મંત્રમાં બીજા કુલકર ચક્ષુઃમાનનું વર્ણન છે. ભાવાર્થ

વર્ણચંદ્રકાંતાપ્રિયતમાસહિતાય, હાકારમાત્રરૂપાપિતન્યા-
 ય્યપથાય, ચક્ષુષ્મદભિધાનાય, ઇહ વિવાહમહોત્સવાદૌ
 આગચ્છ ૨ ઇહ સ્થાને તિષ્ઠ ૨ સંનિહિતો ભવ ૨ ક્ષેમદો ભવ
 ૨ ઉત્સવદો ભવ ૨ આનંદદો ભવ ૨ ભોગદો ભવ ૨
 કીર્તિદો ભવ ૨ અપત્યસંતાનદો ભવ ૨ સ્નેહદો ભવ ૨
 રાજ્યદો ભવ ૨ ઇદમર્ચ્ય પાદ્યં બાલિં ચર્ચાં આચમનીયં
 ગૃહાણ ૨ સર્વોપચારાન્ ગૃહાણ ૨ સ્વાહા ” ।

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ । ૐ
 દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ
 નૈવેદ્યં નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

આ મંત્ર લાણી આઢ્ઘાન, સ્થાપન તથા સાંનિધ્ય કરી
 અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્ચા, આચમન, યે તિલક, યે પુષ્પ,
 યે ધૂપ, યે દીવા, એક જનોઈ, યે રૂપાનાણા કે તાંબાનાણા,
 યે નૈવેદ્ય અને યે તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

એવો છે કે-“ સ્યામ વર્ણવાળા, સ્યામવર્ણવાળી ચંદ્રકાંતા નામની
 સ્ત્રીએ સહિત, ‘ હા ’ કારના ઉચ્ચારથી નીતિમાર્ગને ચલાવનાર એવા
 ચક્ષુષ્માન્ નામના ખીજા કુલકરને નમસ્કાર હો. હે ખીજા કુલકર ! તમે
 આ વિવાહમહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને રહો, સાંનિધ્ય કરો અને
 અમને ક્ષેમ, ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતાન, સ્નેહ અને રાજ્યને
 આપનારા થાઓ. આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન, ચર્ચા
 અને આચમન ગ્રહણ કરો અને તે સાથે ખીજા સર્વ ઉપચાર
 સ્વીકારો. ”

ત્રીજા કુલકર યશસ્વીનું પૂજન.

“ ૐ નમસ્તૃતીયકુલકરાય, શ્યામવર્ણાય શ્યામ-
વર્ણસુરૂપાપ્રિયતમાસહિતાય, માકારમાત્રરૂપાપિતન્યાયપ-
થાય, યશસ્વ્યભિધાનાય, હ્રિ વિવાહમહોત્સવાદૌ આગચ્છ
૨ હ્રિ સ્થાને તિષ્ઠ ૨ સંનિહિતો ભવ ૨ ક્ષેમદો ભવ ૨
ઉત્સવદો ભવ ૨ આનંદદો ભવ ૨ ભોગદો ભવ ૨ કીર્તિદો
ભવ ૨ અપત્યસંતાનદો ભવ ૨ સ્નેહદો ભવ ૨ રાજ્યદો
ભવ ૨ હ્રિદમર્ધ્ય પાદ્યં ત્રિલિંગ ચર્ચા આચમનીયં ગૃહાણ ૨
સર્વોપચરાન્ ગૃહાણ ૨ સ્વાહા । ”

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ । ૐ
દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ
નૈવેદ્યં નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

ઉપર પ્રમાણે ભણી, આબ્હાન, સ્થાપન તથા સાં-
નિધ્ય કરી અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્ચા, આચમન, બે તિલક,

૧ આ મંત્રમાં ત્રીજા કુલકર “ યશસ્વી ” નું વર્ણન છે.
ભાવર્થ એવો છે કે-“ શ્વેત વર્ણુવાળા, શ્યામ વર્ણુવાળા “ સુરૂપા ”
નામની સ્ત્રીએ સહિત, ‘ મા ’ (તેમ કરશે નહીં) એવા ઉચ્ચારથી
ન્યાયમાર્ગને ચલાવનાર એવા: “ યશસ્વી ” નામના ત્રીજા કુલકરને
નમસ્કાર હો. હે ત્રીજા કુલકર, તમે આ વિવાહ મહોત્સવમાં આવો,
આ સ્થાને રહો, સાંનિધ્ય કરો અને અમને ક્ષેમ, ઉત્સવ, આનંદ,
ભોગ, કીર્તિ, સંતાન, સ્નેહ અને રાજ્યને આપનારા થાઓ. આ અ-
ર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન, ચર્ચા અને આચમન ગ્રહણ કરો
અને તે સાથે ખીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો. ”

ઐ પુષ્પ, ઐ ધૂપ, ઐ દીવા, ઐક જનોઈ, ઐ રૂપા કે તાંબા-
નાણું, ઐ નૈવેદ્ય અને ઐ તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

ચોથા કુલકર અભિચંદ્રનું પૂજન.

“ ૐ નમશ્ચતુર્થકુલકરાય, શ્વેતવર્ણાય, શ્યામવર્ણગ્ર-
તિરૂપાપ્રિયતમાસહિતાય, માકારમાત્રગ્યાપિતન્યાય્યપ-
થાય, અભિચંદ્રાભિધાનાય, હ્રિદયિવાહમહોત્સવાદૌ આગચ્છ
૨ હ્રિદ સ્થાને તિષ્ઠ ૨ સંનિહિતો ભવ ૨ ક્ષેમદો ભવ ૨
ઉત્સવદો ભવ ૨ આનંદદો ભવ ૨ ભોગદો ભવ ૨ કીર્તિદો
ભવ ૨ અપત્યસંતાનદો ભવ ૨ સ્નેહદો ભવ ૨ રાજ્યદો
ભવ ૨ હ્રિદમધ્યં પાદ્યં બલિં ચર્ચાં આચમનીયં ગૃહાણ ૨
સર્વોપચારાન્ ગૃહાણ ૨ સ્વાહા । ”

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ । ૐ
દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ
નૈવેદ્યં નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

૧ આ મંત્રમાં ચોથા કુલકર ‘અભિચંદ્ર’નું વર્ણન છે. ભાવાર્થ
એવો છે કે, “ શ્વેતવર્ણુ વાળા, શ્યામવર્ણુવાળી ‘પ્રતિરૂપા’ નામની
સ્ત્રીએ સહિત અને ‘મા’ એવા ઉચ્ચારથી ન્યાયમાર્ગને ચલાવનાર
એવા ‘અભિચંદ્ર’ નામના ચોથા કુલકરને નમસ્કાર હો. હે ચોથા
કુલકર ! તમે આ વિવાહમહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને રહો, સાંનિધ્ય
કરો અને અમને ક્ષેમ, ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતાન, સ્નેહ
અને રાજ્ય આપનારા થાઓ, આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન,
ચર્ચા અને આચમન ગ્રહણ કરો તે સાથે બીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો.”

ઉપર પ્રમાણે લણી, આબ્હાન, સ્થાપન તથા સાંનિધ્ય કરી અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્યા, આચમન, એ તિલક, એ પુષ્પ, એ ધૂપ, એ દીવા, એક જનોઇ, એ રૂપા કે તાંબા નાણું, એ નૈવેદ્ય અને એ તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

પાંચમા કુલકર પ્રસેનજિતનું પૂજન.

“ ૐ નમઃ પંચમકુલકરાય, શ્યામવર્ણાય, શ્યામવર્ણ-
ચક્ષુઃકાંતાપ્રિયતમાસહિતાય, ધિક્કારમાત્રરૂપાપિતન્યાય-
પથાર્ય, પ્રસેનજિદભિધાનાય, इह विवाहमहोत्सवादौ आ-
गच्छ २ इह स्थाने तिष्ठ २ संनिहितो भव २ क्षेमदो भव
२ उत्सवदो भव २ आनंददो भव २ भोगदो भव २ कीर्तिदो
भव २ अपत्यसंतानदो भव २ स्नेहदो भव २ राज्यदो भव
२ इदमर्घ्यं पाद्यं बलिं चर्चां आचमनीयं गृहाण २ सर्वो-
पचारान् गृहाण २ स्वाहा । ”

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ ।

૧ આ મંત્રમાં પાંચમા કુલકર “ પ્રસેનજિત ” નું વર્ણન છે. ભાવાર્થ એવો છે કે—શ્યામ વર્ણુવાળા, શ્યામવર્ણુવાળી ‘ચક્ષુઃકાંતા’ નામની સ્ત્રીએ યુક્ત, ‘ધિક્કાર’ એ શબ્દના ઉચ્ચારથીજ ન્યાય માર્ગ ચલાવનારા એવા પ્રસેનજિત નામના પાંચમા કુલકરને નમસ્કાર હો. હે પાંચમા કુલકર ! તમે આ વિવાહમહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને બેસો, સાંનિધ્ય કરો અને અમને ક્ષેમ, ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતતિ, સ્નેહ અને રાજ્ય આપનારા થાઓ. આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન, ચર્યા અને આચમન ગ્રહણ કરો અને તે સાથે બીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો.”

૨ આમાં ધિક્કાર માત્ર નીતિ કહી છે એના ઉપલક્ષણથી પ્રથમની બે નીતિ પણ છેલા ત્રણ કુલકરના વખતમાં સમજવી.

ૐ દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ
નૈવેદ્યં નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

ઉપર પ્રમાણે લણ્વી, આબ્હાન, સ્થાપન, સાંનિધ્ય કરી
અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્યા, આચમન, બે તિલક, બે પુષ્પ,
બે ધૂપ, બે દીવા, એક જનોઈ, બે રૂપા કે તાંબાનાણું, બે
નૈવેદ્ય અને બે તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

છઠ્ઠા કુલકર મરૂદેવનું પૂજન.

“ ૐ નમઃ ષષ્ઠકુલકરાય, સ્વર્ણવર્ણાય, શ્યામવર્ણ-
શ્રીકાંતાપ્રિયતમાસહિતાય, ધિકારમાત્રરૂપાપિતન્યાયપ-
થાય, મરુદેવાભિધાનાય હ્રિ વિવાહમહોત્વાદૌ આગચ્છ ૨
હ્રિ સ્થાને તિષ્ઠ ૨ સંનિહિતો ભવ ૨ ક્ષેમદો ભવ ૨ ઉત્સ-
વદો ભવ ૨ આનંદદો ભવ ૨ ભોગદો ભવ ૨ કીર્તિદો
ભવ ૨ અપત્યસંતાનદો ભવ ૨ સ્નેહદો ભવ ૨ રાજ્યદો
ભવ ૨ હ્રદમર્ચ્ય પાદ્યં બલિં ચર્ચાં આચમનીયં ગૃહાણ ૨
સર્વોપચારાન્ ગૃહાણ ૨ સ્વાહા ” ।

૧ આ મંત્રમાં છઠ્ઠા કુલકર મરૂદેવનું વર્ણન છે. ભાવાર્થ એવો છે
કે, “ સુવર્ણના જેવા વર્ણુવાળા, શ્યામ વર્ણુવાળી ‘ શ્રીકાંતા ’ સ્ત્રીએ
યુક્તા, (માત્ર) ધિકારના ઉચ્ચારથી નીતિને ચલાવનારા એવા મરૂદેવ
નામના છઠ્ઠા કુલકરને નમસ્કાર હો. હે છઠ્ઠા કુલકર ! તમે આ વિવાહ-
મહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને બેસો, સાંનિધ્ય કરો અને અમને ક્ષેમ,
ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતાન, સ્નેહ અને રાજ્ય આપનારા
થાઓ. આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન, ચર્યા અને આચમન
ગ્રહણ કરો અને તે સાથે બીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો. ”

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ । ૐ
દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ નૈવેદ્યં
નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

ઉપર પ્રમાણે ભાણી આબ્હાન, સ્થાપન, તથા સાંનિધ્ય
કરી અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્યા, આચમન, બે તિલક, બે પુષ્પ,
બે ધૂપ, બે દીવા, એક જનોઈ, બે રૂપા કે તાંબાનાથું,
બે નૈવેદ્ય અને બે તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

સાતમા કુલકર નાભિનું પૂજન.

“ૐ નમઃ સપ્તમકુલકરાય, કાંચનવર્ણાય, શ્યામવર્ણ-
મરુદેવાપ્રિયતમાસહિતાય, ધિક્કારમાત્રરૂપાપિતન્યાય્યપ-
થાય, નામ્યભિધાનાય, इह विवाहमहोत्सवादौ आगच्छ
२ इह स्थाने तिष्ठ २ संनिहितो भव २ क्षेमदो भव २ उत्स-
वदो भव २ आनंददो भव २ भोगदो भव २ कीर्त्तिदो
भव २ अपत्यसंतानदो भव २ स्नेहदो भव २ राज्यदो

૧ આ મંત્રમાં સાતમા કુલકર નાભિનું વર્ણન છે. બાવાર્થ
એવો છે કે, “કાંચનવર્ણી કાયાવાળા, શ્યામ વર્ણવાળી ‘મરુદેવા’
નામની સ્ત્રીએ સહિત, ધિક્કારમાત્રથી જ ન્યાયમાર્ગને ચલાવનારા
એવા સાતમા કુલકર નાભિને નમસ્કાર હો. હે સાતમા કુલકર! તમે
આ વિવાહમહોત્સવમાં આવો, આ સ્થાને બેસો, સાંનિધ્ય કરો અને
અમને ક્ષેમ, ઉત્સવ, આનંદ, ભોગ, કીર્તિ, સંતતિ, સ્નેહ અને રાજ્ય
આપનારા થાઓ. આ અર્પણ કરેલા અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિદાન, ચર્યા અને
આચમન ગ્રહણ કરો તથા તે સાથે ખીજા સર્વ ઉપચાર સ્વીકારો.”

ભવ ૨ હૃદમધ્યં પાદ્યં બલિં ચર્ચા આચમનીયં ગૃહાણ ૨
સર્વોપચારાન્ ગૃહાણ ૨ સ્વાહા ” ।

ૐ ગંધં નમઃ । ૐ પુષ્પં નમઃ । ૐ ધૂપં નમઃ । ૐ
દીપં નમઃ । ૐ ઉપવીતં નમઃ । ૐ ભૂષણં નમઃ । ૐ
નૈવેદ્યં નમઃ । ૐ તાંબૂલં નમઃ ॥

ઉપર પ્રમાણે લાણી પ્રથમ આબ્હાન, સ્થાપન તથા
સાંનિધ્ય કરી અર્ધ્ય, પાદ્ય, બલિ, ચર્ચા, આચમન, બે તિલક,
બે પુષ્પ, બે ધૂપ, બે દીવા, એક જનોઈ, બે રૂપા કે તાંબા
નાણાં, બે નૈવેદ્ય અને બે તાંબૂલ અર્પણ કરવાં.

એ પ્રમાણે સાત કુલકરનું સ્થાપન અને પૂજન કરી
ગોરનો આશીર્વાદ લઈ વરે ઉઠી સર્વ માતા પિતા પ્રમુખ
વડિલવર્ગને પ્રણામ કરવા.

આ માતૃકા સ્થાપન અને કુલકરની સ્થાપના વિવાહ
વીત્યા પછી સાત દિવસ રાખવા કહ્યું છે, પણ તે વિષે
દેશાચાર ને અનુકૂળતા પ્રમાણે વર્તવું.

ઇતિ કુલકરસ્થાપન વિધિઃ

કોરા મૃત્તિકાના પાત્રમાં ચવાંકુર (જવારા) વાવવાનું
પણ અહીં કહ્યું છે. માતૃકાસ્થાપન અને કુલકરસ્થાપનના
દિવસથી માંડીને લગ્નના દિવસ સુધી દરરોજ સુગંધી તેલ
અને પીઠી ચોળી વર કન્યાને સ્નાન કરાવવું. આ શુભ
પ્રસંગે દેવપૂજા, આંગી, અકૂઈ ઉત્સવ અને તીર્થસ્થના

શક્તિ પ્રમાણે થવી જોઈએ. કારણ કે, દરેક સાંસારિક શુભ કાર્ય ધર્મકાર્યપૂર્વક થવાથી નિર્વિઘ્ને અભ્યુદય આપે છે.

મંડપસ્થાપના.

મંડપની સ્થાપના કન્યાને ઘેર થવી જોઈએ, પણ હાલ રીવાજ પ્રમાણે વરને ઘેર પણ મંડપ સ્થાપના કરે છે. એ મંડપ સ્થાપના ચોરીની વેદિકાનું ખાત મુદૂર્ત્ત છે. તે ચોરીની વેદિકા મંડપની અંદર થવી જોઈએ પણ હાલ રીવાજ પ્રમાણે ચોરીની વેદિકા મંડપની બાહર કે અંદર સગવડ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે. માંડવા મુદૂર્ત્ત લગ્નના દિવસે જ કરવામાં આવે તો વધારે અનુકૂલ થાય તેમ છે અથવા રૂઢી પ્રમાણે પહેલાં કરવાથી કાંઈ બાધ નથી. તેને માટે વેદી પ્રતિષ્ઠા અને તોરણ બાંધવાનો જે વિધિ કરવાનો છે તે ચોરીને પ્રસંગે દર્શાવવામાં આવ્યો છે.

ગ્રહશાંતિ.

જે માતૃકાસ્થાપન અને કુલકરની સ્થાપના વહેલી કરવામાં આવી હોય તો લગ્ન થતાં સુધી દરરોજ શાંતિ પુષ્ટિ માટે સાત સ્મરણ તથા ગ્રહશાંતિ સ્તોત્ર લખાવવું જોઈએ. દરરોજ ન બને તો લગ્નના દિવસે તો અવશ્ય લખાવવું.

લગ્નનો વરઘોડો.

લગ્નના સમય પહેલાં વરને તેલ પીઠીના મર્દનપૂર્વક સ્નાન કરાવી, કપાલે કુંકુમનું તિલક કરી સુશોભિત વસ્ત્રાભૂષણ પહેરાવી. ગોત્રજ તથા સાત કુલકરને પગે લગાડી, કંઠમાં પુષ્પમાલા ધારણ કરાવી, માથે મુગટ (પાઘડી) મુકી

ઘોડા, હાથી અથવા પાલખી ઉપર બેસારવો. માથે છત્ર ધરાવવું. બે બાળુ પાંખા વીંઝાવવા, વરની બેને લુણુ ઉતારવું. આગળ વાજીત્ર ગીત અને નૃત્ય કરાવવું. શાંતિ તથા સંબંધીજને સુશોભિત વેષ ધારણ કરી મુખમાં તાંબૂલ રાખી આગળ ચાલવું. વરની બંને બાળુ કે પાછળ ચાલતી શાંતિની સ્ત્રીઓએ મંગલગીત ગાવા. આ પ્રસંગે ગોરે વરની આગળ નીચે લખેલો શાંતિમંત્ર લખતાં ચાલવું.

“ ॐ અહં આદિમોઽર્હન્ । આદિમો નૃપઃ । આદિમો યંતા । આદિમો નિયંતા । આદિમો ગુરુઃ । આદિમઃ સષ્ટા । આદિમઃ કર્તા । આદિમો ભર્તા । આદિમો જયી । આદિમો નયી । આદિમઃ શિલ્પી । આદિમો વિદ્વાન્ । આદિમો જલ્પકઃ । આદિમઃ શાસ્તા । આદિમો રૌદ્રઃ । આદિમઃ સૌમ્યઃ । આદિમઃ કામ્યઃ । આદિમઃ શરણ્યઃ । આદિમો દાતા । આદિમો વંદ્યઃ । આદિમઃ સ્તુત્યઃ । આદિમો જ્ઞેયઃ । આદિમો ધ્યેયઃ । આદિમો ભોક્તા । આદિમઃ સોઢા । આદિમ એકઃ । આદિમોઽનેકઃ । આદિમઃ સ્થૂલઃ । આદિમઃ કર્મવાન્ । આદિમોઽકર્મા । આદિમો ધર્મવિત્ । આદિમોઽનુષ્ટેયઃ । આદિમોઽનુષ્ઠાતા । આદિમઃ

૧ વરઘોડા વખતે ગોર આ શાંતિમંત્ર લખે છે. ભાવાર્થ એવો છે કે, જે આદિનાથ ભગવંત આ જગતમાં પહેલા અર્હત, પહેલા રાજા, પહેલા યંતા, પહેલા નિયંતા, પહેલા ગુરુ, પહેલા સ્પષ્ટ, પહેલા કર્તા, પહેલા ભર્તા, પહેલા જયવંત, પહેલા ન્યાયા, પહેલા શિલ્પી, પહેલા વિદ્વાન, પહેલા વક્તા, પહેલા શિક્ષક, પહેલા રૌદ્ર (ભયંકર. પાપીઆને),

સહનઃ । આદિમો દશાવાન્ । આદિમઃ સકલત્રઃ । આદિમો
 નિઃકલત્રઃ । આદિમો વિવોદા । આદિમઃ સ્વ્યાપકઃ ।
 આદિમો જ્ઞાપકઃ । આદિમો વિદુરઃ । આદિમઃ કુશલઃ ।
 આદિમો વૈજ્ઞાનિકઃ । આદિમઃ સેવ્યઃ । આદિમો ગમ્યઃ ।
 આદિમો વિમૃશ્યઃ । આદિમો વિમૃષ્ટા । સુરાસુરનરોરગપ્રણતઃ ।
 પ્રાપ્તવિમલકેવલો યો ગીયતે સકલપ્રાણિગણહિતઃ । દયાલુઃ ।
 અપરાપેક્ષઃ । પરાત્મા । પરં જ્યોતિઃ । પરં બ્રહ્મ । પરમૈશ્વર્ય-
 ભાક્ । પરંપરઃ । પરાત્પરઃ । જગદુત્તમઃ । સર્વગઃ । સર્વ-
 વિત્ । સર્વજિત્ । સર્વીયઃ । સર્વપ્રશસ્યઃ । સર્વવંદ્યઃ । સર્વ-
 પૂજ્યઃ । સર્વાત્મા । અસંસારઃ । અવ્યયઃ । અવાર્યવીર્યઃ ।

પહેલા સૌમ્ય, પહેલા ઇચ્છવા યોગ્ય, પહેલા શરણ કરવા યોગ્ય, પહેલા
 દાતાર, પહેલા વાંદવા યોગ્ય, પહેલા સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, પહેલા જાણવા
 યોગ્ય, પહેલા ધ્યાન કરવા યોગ્ય, પહેલા ભોક્તા, પહેલા સહન કરનાર,
 પહેલા એક, પહેલા અનેક, પહેલા રથૂત્ત, પહેલા કર્મવાન્, પહેલા
 કર્મરહિત, પહેલા ધર્મના જાણ, પહેલા આચરવા યોગ્ય, પહેલા આચ-
 રણ કરનાર, પહેલા સહજ, પહેલા દશાવાન્, પહેલા સ્ત્રીવાળા, પહેલા
 સ્ત્રી રહિત, પહેલા વિવાહ કરનાર, પહેલા વ્યાપક, પહેલા જ્ઞાપક
 (જાણાવનારા), પહેલા જ્ઞાતા, પહેલા કુશલ, પહેલા વિજ્ઞાની, પહેલા
 સેવવા યોગ્ય, પહેલા પામવા યોગ્ય, પહેલા વિચાર કરવા યોગ્ય અને
 પહેલા વિચાર કરનાર છે. જે દેવ, અસુર, નર, તથા નાગકુમારોએ
 નમેલા છે. કેવળજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરી જે સર્વ પ્રાણિવર્ગના હિતકારી રૂપે
 ગવાયા છે. જે દયાળુ ખીજનની અપેક્ષા રહિત, પરમાત્મા, પરમ જ્યો-
 તિરૂપ, પરબ્રહ્મ, પરમ ઐશ્વર્યવાળા, પરંપર, પરાત્પર, સર્વ જગતમાં
 ઉત્તમ, સર્વ વ્યાપક, સર્વજ્ઞ, સર્વને જિતનાર, સર્વના હિતેચ્છુ,
 સર્વને પ્રશંસવા યોગ્ય, સર્વને વાંદવા યોગ્ય, સર્વને પૂજવા યોગ્ય,
 સર્વાત્મા, સંસારરહિત, નાશરહિત અને અનિવાર્ય વીર્યને ધરનારા છે.

શ્રીસંશ્રયઃ । શ્રેયઃ સંશ્રયઃ । વિશ્વાવશ્યાયહૃત્ । સંશય-
હૃત્ । વિશ્વસારઃ । નિરંજનઃ । નિર્મમઃ । નિષ્કલંકઃ ।
નિષ્પાપ્મા । નિષ્પુણ્યઃ । નિર્મનાઃ । નિર્વચાઃ । નિર્દેહઃ ।
નિઃસંશયઃ । નિરાધારઃ । નિરવધિઃ । પ્રમાણં । પ્રમેયં ।
પ્રમાતા । જીવાજીવાશ્રવસંવરનિર્જરાબંધમોક્ષપ્રકાશકઃ ।
સ એવ ભગવાન્ । શાંતિં કરોતુ । તુષ્ટિં કરોતુ । પુષ્ટિં કરોતુ ।
ઋદ્ધિં કરોતુ । વૃદ્ધિં કરોતુ । સુખં કરોતુ । સૌખ્યં કરોતુ ।
શ્રિયં કરોતુ । લક્ષ્મીં કરોતુ । અહં ૐ ।

(આ મંત્ર જેટલીવાર બોલાય તેટલીવાર બોલવો)
આ પ્રમાણે બોલતાં વરઘોડો કન્યાને ઘેર આવી પહોંચે તે
અગાઉ કન્યાને પણ વરનો જેમ તેલ પીડીના મર્દનપૂર્વક
સ્નાન કરાવી કપાલે તિલક રચી વસ્ત્રાભૂષણ (ચુડો પાનેતર)
પહેરાવી માતૃકાને ગોત્રજ્ઞના દર્શન તથા પૂજન કરાવી તૈયાર
રાખવી. અને મંડપમાં બાજેડપર બેસાડવી. (હાલ તો વર
આવ્યા પછી કન્યાને પધરાવવાનો રીવાજ છે.)

વર દ્વાર આગળ આવે એટલે તેને બાજેડ ઉપર ઉભો
રાખી વસ્ત્રનું અંતર્પટ કરી તંબોલ છંટાવવા વિગેરે રીવાજ

શાશ્વત લક્ષ્મીના આશ્રય, કલ્યાણના આશ્રય, સર્વના અભિમાનને હરનારા,
સંશયને દૂર કરનારા, વિશ્વમાં સાર રૂપ, નિરંજન, નિર્મલ, નિષ્કલંક,
નિષ્પાપ, પુણ્ય રહિત, મન રહિત, વચન રહિત, દેહ રહિત, સંશય
રહિત, આધાર રહિત, અવધિ રહિત, પ્રમાણ, પ્રમેય અને પ્રમાતારૂપ,
જીવ, અજીવ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ અને મોક્ષને પ્રકાશ
કરનારા છે તે શ્રી આદીશ્વર ભગવંત આ વરને શાંતિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ,
ઋદ્ધિ, વૃદ્ધિ, સુખ, સૌખ્ય, શ્રી અને લક્ષ્મી કરો. (આપો)

પ્રમાણે કરવું. તે પછી રૂઢિ પ્રમાણે પોંખણાની ક્રિયા કરવી.^૧
તે પ્રસંગે પાર્શ્વનાથના વિવાહલામાં છે તે ગીતો ગાવા.

વરને પેસવાના ડાળી બાબુએ એક સરાવ (રામૈયા)માં અંગારા અને લુણ નાખી તેની ઉપર બીબું સરાવ ઢાંકી લાલ નાડું બાંધી તે સંપુટ આગળ મુકવું અને વરે તેને પોતાના પગ વતી લાંગી દ્વારમાં પ્રવેશ કરવો.

કન્યાની માએ વરના ગળામાં લાલ^૨ વસ્ત્ર નાખી વરને માયરામાં લઈ આવવો અને પ્રથમ તૈયારી કરી બેસારેલી કન્યાની ડાળી બાબુએ અથવા સન્મુખ આસન ઉપર બેસાડવો.

માયરાનો પ્રકાર.

જે ઠેકાણે માયરૂં કરવાનું હોય તે સ્થાનને ચારે બાબુ શણગારવું. ઉપર ચંદરવા વિગેરે બાંધવા. ઘણું ઠેકાણે પ્રાચે માતૃગૃહથી માયરૂં જુદુંજ કરવામાં આવે છે, વર-કન્યાની આગળ કન્યાના માતાપિતાના બે આસનો ગોઠવવા અને એક તરફ ગોરનું આસન ગોઠવવું. માયરા વખતે નીચેની સામગ્રી ત્યાં તૈયાર રાખવી.

માયરાની સામગ્રી.

શુદ્ધ જલનો કળશ. રૂપાનાણું. કંકુ. નાડુ. ચોખા.
બે મીંઢલ. શળીનો લેપ. દહીં, દુધ વિગેરે અર્ધનો સામાન
સોપારી, પાન, પુષ્પ વિગેરે.

૧ આચારદિનકરમાં પુંખણાનો પ્રકાર કહ્યો નથી પણ તે ઠેકાણે સામુએ વરની આરતી ઉતારવાનું લખેલું છે.

૨ લાલ વસ્ત્રને બદલે હાલ વરમાળા નાખવાનો રીવાજ ચાલે છે.

વર અને કન્યા બેઠા પછી સુગંધી ધૂપ બારી રાખવો
અને ગોરે નીચે લખેલો મંગલપાઠ ઉચ્ચે સ્વરે બોલવો.

મંગલાષ્ટક.

શાર્દૂલવિક્રીડિતમ્.

પ્રાકારૈસ્ત્રિભિરુત્તમા સુરગણૈઃ સંસેવિતા સુંદરા
સર્વાર્ગૈર્મણિકિકિનીરણઙ્ગણજ્ઞાંકારરાવૈર્વરા ।
યસ્યાનન્યતમા સુભૂમિરભવદ્ વ્યાખ્યાનકાલે ધ્રુવં
સ શ્રીદેવજિનેશ્વરોઽભિમતદો ભૂયાત્સદા પ્રાણિનામ્ ૧

વસંતતિલકા.

યે પૂજિતાઃ સુરગિરૌ વિવિધૈઃ પ્રકારૈઃ
ક્ષીરોદસાગરજલૈરમરાસુરેશૈઃ ।
જન્માભિષેકસમયે વરભક્તિયુક્તૈ—
સ્તે શ્રીજિનાધિપતયો ભવિકાન્ પુનન્તુ ॥ ૨ ॥

૧ મંગલાષ્ટકના શ્લોકનો ભાવાર્થ—“ જે ભગવતના વ્યાખ્યાન વખતે સમવસરણની ભૂમિ ત્રણ કિલ્લાઓથી ઉત્તમ, દેવગણોએ સેવેલી, સર્વ અંગે સુંદર અને નણિમય ધ્રુવરીઓના ઝણુકારથી મનોહર થઈ અનન્યપણે શોભી રહે છે, તે શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતે સર્વ પ્રાણીઓને હમેશાં વાંચિત આપનારા થાઓ.

૨ જન્માભિષેકને સમયે સુરેન્દ્રોએ અને અસુરેન્દ્રોએ ઉત્તમ ભક્તિએ યુક્ત થઈ મેરુગિરિ ઉપર ક્ષીરસાગરના જળથી જેઓને વિવિધ પ્રકારે પૂજેલા છે, તે શ્રીતીર્થંકરે સર્વ ભવિગ્નને પવિત્ર કરે.

શિખરિણી.

ગૌતૌ રાગદ્વેષૌ વિવિધગતિસંચારજનકૌ
મહામહ્યૌ દુષ્ટાવતિશયબલૌ યસ્ય વલિનઃ ।
પ્રભોર્દેવાર્યસ્ય પ્રચુરતરકર્મારિવિકલં
નમામો દેવં તં વિબુધજનપૂજાતિકલિતમ્ ॥ ૩ ॥

શાર્દૂલવિક્રીડિતમ્.

યે નો પંડિતમાનિનઃ શમદમસ્વાધ્યાયચિંતાચિતાઃ,
રાગાદિગ્રહવંચિતા ન મુનિભિઃ સંસેવિતા નિત્યશઃ ।
નાકુષ્ઠા વિષયૈર્મદૈર્ન મુદિતા ધ્યાને સદા તત્પરાઃ,
તે શ્રીમન્મુનિપુંગવા ગણિવરાઃ કુર્વંતુ વો મંગલમ્ ॥ ૪ ॥

અતુષ્ટુપ.

મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ ।
મંગલં સ્થૂલભદ્રાદ્યા, જૈનધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્ ॥ ૫ ॥

૩ વિવિધ ગતિઓમાં સંચાર કરાવનારા અને અતિશય બલવાલા રાગ અને દ્વેષ રૂપી બે દુષ્ટ મહામહો જે પ્રબલ પ્રભુએ છોડી દીધા છે એવા ધણાં કર્મ રૂપી શત્રુઓથી રહિત અને દેવતાઓએ પૂજિત સર્વજ્ઞ દેવને અમે નમીએ છીએ.

૪ “ જેઓ પોતાને પંડિત માનતા નથી, જેઓ હમેશાં શમ, દમ અને સ્વાધ્યાય (સંજાય)નું સદા ચિંતન કરે છે, રાગાદિ ગ્રહોથી જેઓ હાથા નથી, મુનિઓએ જેમને નિત્ય સેવ્યા છે, જેઓ વિષયોથી ખેંચાયા નથી, જેઓ મદથી મુદિત થયા નથી અને જેઓ હમેશાં ધ્યાનમાં તત્પર છે એવા તે શ્રી ગણધર મુનિવરો તમારું મંગલ કરે.”

૫ શ્રી વીરભગવંત મંગલ રૂપ હો, ગૌતમપ્રભુ મંગલ રૂપ હો, સ્થૂલભદ્ર વિગેરે મુનિઓ મંગલ રૂપ હો અને શ્રી જૈનધર્મ મંગલ રૂપ હો.

નાભેયાદ્યા જિનાઃ સર્વે ભરતાદ્યાશ્ચ ચક્રિણઃ ।
 કુર્વંતુ મંગલં સર્વે વિષ્ણવઃ પ્રતિવિષ્ણવઃ ॥ ૬ ॥
 નાભિસિદ્ધાર્થભૂષાદ્યા જિનાનાં પિતરઃ સમે ।
 પાલિતાસ્વંડસામ્રાજ્યા જનયન્તુ જયં મમ ॥ ૭ ॥
 મરુદેવી-ત્રિશલાદ્યા વિરુયાતા જિનમાતરઃ ।
 ત્રિજગજ્જનિતાનંદા મંગલાય ભવંતુ મે ॥ ૮ ॥
 શ્રીપુંડરીકેન્દ્રભૂતિ-પ્રમુખા ગણધારિણઃ ।
 શ્રુતકેવલિનોઽપીહ મંગલાનિ દિશંતુ મે ॥ ૯ ॥
 બ્રાહ્મીચંદનબાલાદ્યા મહાસત્યો મહત્તરાઃ ।
 અસ્વંડશીલલીલાદ્યા યચ્છંતુ મમ મંગલમ્ ॥ ૧૦ ॥
 ચક્રેશ્વરી-સિદ્ધાયિકા-મુખ્યાઃ શાસનદેવતાઃ ।
 સમ્યગ્દશાં વિઘ્નહરા રચંતુ જયશ્રિયમ્ ॥ ૧૧ ॥

૬ શ્રી આદિનાથ પ્રમુખ સર્વ તીર્થ કરો, ભરત વિગેરે ચક્રવર્તીઓ અને સર્વ વાસુદેવ તથા પ્રતિવાસુદેવો મંગલ કરે.

૭ નાભિ અને સિદ્ધાર્થ રાગ્ન વિગેરે સર્વ તીર્થ કરોના પિતાઓ કે જેમણે અખંડિતપણે સામ્રાજ્યનું પાલન કરેલું છે, તેઓ મને જય આપો.

૮ ત્રણ જગતને આનંદ કરનારી મરુદેવી તથા ત્રિશલા વિગેરે જિનભગવંતના વિખ્યાત માતાઓ મારા મંગળને માટે થાઓ.

૯ શ્રુતકેવલી એવા શ્રી પુંડરીક તથા ઈન્દ્રભૂતિ વિગેરે ગણધરો મને મંગલ આપો.

૧૦ અખંડિત શીલવાળી બ્રાહ્મી તથા ચંદનબાલા વિગેરે મહત્તરાઓ મહાસતીઓ (સાધ્વીઓ) મને મંગલ આપો.

૧૧ ચક્રેશ્વરી તથા સિદ્ધાયિકા વિગેરે શાસનદેવીઓ કે જેઓ સમ્યગ્ દષ્ટિઓના વિઘ્નને હરનારી છે, તેઓ અમને વિજયલક્ષ્મી આપો.

કર્પર્દિમાતંગ-મુખ્યા યક્ષા વિખ્યાતવિક્રમાઃ ।

જૈનવિઘ્નહરા નિત્યં દિશંતુ મંગલાનિ મે ॥ ૧૨ ॥

હસ્તઅંધન (હાથેવાલા) નો વિધિ.

ઉપર પ્રમાણે મંગલપાઠ લખ્યા પછી વરકન્યાના હાથે મીઠલ આંધેલા ન હોય તો આંધી વરકન્યાના કંઠમાં વરમાલ નાખી વસ્ત્રના છેડા આંધવા. પછી કન્યાના માતાપિતા-પાસે અર્ધપાદથી વરની પૂજા કરાવવી એટલે દહીં દુધ તથા જળથી વરના પગ ધોઈ તે ઉપર ચંદન પુષ્પ ચડાવવાં.

અહીં ગોત્રોચ્ચાર કરવામાં આવે તોપણ કાંઈ બાધ નથી. પછી વરના હાથ ઉપર કન્યાનો હાથ મૂકી તે ઉપર ચંદન અને શમીનો લેપ કરી તેમાં કન્યાના પિતા પાસે રૂપાનાણું મુકાવી ગોરે નીચેનો મંત્ર લખવો.

હસ્ત અંધનનો મંત્ર.

* “ ॐ અર્હ આત્માસિ । જીવોઽસિ । સમકાલોઽસિ ।
સમચિત્તોઽસિ । સમકર્માઽસિ । સમાશ્રયોઽસિ । સમદે-
હોઽસિ । સમક્રિયોઽસિ । સમસ્નેહોઽસિ । સમચેષ્ટિતો-

૧૨ પરાક્રમમાં વિખ્યાત અને જૈનોના વિઘ્નને હરનારા કર્પર્દિ અને માતંગ વિગેરે યક્ષો મને મંગલ આપો.

* આ હસ્તમેલાપના મંત્રમાં જીવાત્માને સંબોધી સર્વ રીતે સર્વ ક્રિયામાં વરકન્યાનું ઐક્ય દર્શાવ્યું છે અને હસ્તમેલાપનો પુદ્ગલિક બાજી સંબંધ જોડાવા સાથે બંનેનો અંતરનો સંબંધ સૂચવ્યો છે-મંત્રનો

જસિ । સમાભિલાષોજસિ । સમેચ્છોજસિ । સમપ્રમોદોજસિ ।
 સમવિષાદોજસિ । સમાવસ્થોજસિ । સમનિમિત્તોજસિ ।
 સમવચા અસિ । સમક્ષુત્તુષ્ણોજસિ । સમગમોજસિ । સમા-
 ગમોજસિ । સમવિહારોજસિ । સમવિષયોજસિ । સમશ-
 બ્દોજસિ । સમરૂપોજસિ । સમરસોજસિ । સમગંધોજસિ ।
 સમસ્પર્શોજસિ । સમેન્દ્રિયોજસિ । સમાશ્રવોજસિ । સમબંધોજસિ ।
 સમસંવરોજસિ । સમનિર્જરોજસિ । સમમોક્ષોજસિ । તદે-
 હ્યેકત્વમિદાનીમ્ । અર્હં ૐ ” ॥

આ મંત્ર બોલી રહ્યા પછી હસ્તમેલાપ કરાવવો. પછી
 વરકન્યાને માયરામાં જ બેસારી રાખવા. તે વખતે
 સગવડની ખાતર હાથ છુટા કરે છે પણ ખરી રીતે તો
 ચોરીમાં ચાર ફેરા ફરી રહ્યા પછી જ હાથ છુટા ધાય છે.
 તે ઠેકાણે કરમોચન (હાથ છુટા કરવા) નો વિધિ ખાસ બુદ્ધો
 બતાવ્યો છે. (અહીં માયરામાં બેઠેલા વરકન્યાને જોવા કન્યા
 તરફના બૈરાંઓ વરપક્ષના બૈરાંઓને બોલાવવા બય છે અને
 મોં જોણું કરે છે ઇત્યાદિ દેશાચાર કરતા હોય તે કરવો.)

ભાવાર્થ એવો છે કે, “ હે જીવ ! તું આત્મા છે, તું જીવ છે.
 કાળ, ચિત્ત, કર્મ, આશ્રય, દેહ, ક્રિયા, સ્નેહ, ચેષ્ટા, અભિલાષ, ઇચ્છા,
 હર્ષ, ખેદ, અવસ્થા અને નિમિત્તમાં તું સમાન છે. વચન, ક્ષુધા, તૃષ્ણા,
 ગમન, આગમન, વિહાર અને વિષયમાં પણ તું સમાન છે. શબ્દ, રૂપ,
 રસ, ગંધ, સ્પર્શ, ઈન્દ્રિય, આશ્રય, બંધ, સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષમાં
 પણ સરખો છે. માટે આ હસ્તમેલાપના સંબંધથી આ વખતે એક-
 તાને પ્રાપ્ત કર ”

ચોરીનો પ્રકાર.

મંડપની અંદર અથવા બહાર સગવડ પ્રમાણે ચોરી બાંધવા લાયક છે, આઠ કે દશ હાથ સમચોરસ ભૂમિ પસંદ કરવી અને તેને શુદ્ધ કરાવવી. તેના મધ્ય ભાગે વેદિકા (ચોટલી) કરવી. તેની ચારે બાજુ ત્રણ ત્રણ વાંસ ઉભા કરી તેમાં સુવર્ણના, રૂપાના, તાંબાના કે માટીના સાત સાત ઉપરા-ઉપર નાના મોટા કુંભો (બેડીયા) ગોઠવવાં. તેની ચારે બાજુ તથા ઉપર બંધ લઈ વસ્ત્રમય, અથવા પત્રમય તોરણ બાંધવા. અને દક્ષિણ બાજુએ આશોપાલવનું તોરણ બાંધવું. વેદિકાની મધ્ય ભાગે અગ્નિ સ્થાપન કરવાને ત્રિકોણાકાર અગ્નિકુંડ કરવો. પછી વરકન્યાને દક્ષિણ દ્વારથી પ્રવેશ કરાવી હાથા જમણી પૂર્વાભિમુખે પાટલા ઉપર બેસારવા એટલે હાથી તરફ વર અને જમણી તરફ કન્યા એવી રીતે પૂર્વદિશાતરફ મુખ કરાવી બેસારવા. આવખતે ગોરે નીચેની સામગ્રી સાથે રાખવી.

ચોરીની સામગ્રી.

શુદ્ધ જલનો કળશ. શ્રીફળ ૩. ચંદન. અક્ષત. પુષ્પ. ઘી. સોપારી પ્રમુખ.

હોમની સામગ્રી.

શમી (ખીજડી), પીપળો, કોઠી, ઇંદ્રજવ, બીલી અને આંબલા તેમાંથી જે મળે તેનાં ઇંધણાં. વેંત પ્રમાણ સુકાં હાંખળાં અગ્યાર અગ્યાર.

ઘી. સોપારી પ્રમુખ ફલ. ધરો. દર્ભ. જવ. તલ.

વેદિપ્રતિષ્ઠા.

ગોરે વરકન્યાના હાથમાં ચંદન, પુષ્પ અને ચોખ્ખા રખાવી નીચેનો મંત્ર લાળવો.

વેદિપ્રતિષ્ઠામંત્ર.

“ ૐ નમઃ ક્ષેત્રદેવતાયૈ શિવાયૈ । ક્ષાં ક્ષીં ક્ષૂં ક્ષૌ
ક્ષઃ । इह विवाहमंडपे आगच्छ आगच्छ । इह बलिपरि-
भोगं गृहाण गृहाण । भोगं देहि । सुखं देहि । यशो
देहि । संततिं देहि । ऋद्धिं देहि । वृद्धिं देहि । सर्वसमी-
हितं देहि देहि स्वाहा ” ।

આ મંત્ર લાળી ચોરીની વેદી ઉપર તે ચંદન, પુષ્પ
અને અક્ષત ચારે બાજુ નખાવવા.

તોરણપ્રતિષ્ઠા.

ત્યારપછી ગોરે કન્યાના પિતા વગેરેના હાથમાં ચંદન,
પુષ્પ અને ચોખ્ખા રખાવી નીચેનો મંત્ર લાળવો.

૧ વેદીની પ્રતિષ્ઠામાં ક્ષેત્રદેવતા આવે છે તેથી ત્યાં તેની પૂજા થાય છે. તે મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“ શિવા-કુલ્યાણરૂપ એવા ક્ષેત્રદેવતાને નમસ્કાર છે. હે ક્ષેત્રદેવતા ! તમે આ વિવાહ-મંડપમાં આવો અને અહીંથી બલિદાન ભોગ ગ્રહણ કરો. આ સમયે અમને ભોગ, સુખ, યશ, સંતાન, સમૃદ્ધિ અને વૃદ્ધિ આપો તેમજ અમારા સર્વ મનોરથ પૂરા કરો. ”

તોરણપ્રતિષ્ઠામંત્ર.

“ૐ હ્રીં શ્રીં નમો દ્વારશ્રિયે, સર્વપૂજિતે સર્વમાનિતે,
સર્વપ્રધાને, હ્રિં તોરણસ્થા સર્વસમીહિતં દેહિ દેહિ સ્વાહા” ॥

એ મંત્ર લખ્યા પછી તે ચંદન પુષ્પ અને અક્ષત તોરણ ઉપર નખાવવા.

અગ્નિસ્થાપન.

ચોરીની વેદિકામાં જે ત્રિકોણાકાર કુંડ કરેલો છે. તેમાં ધુમાડા વગરનો અગ્નિ ઘરમાંથી મંગાવવો અને તેનું સ્થાપન કરવું. તે વખતે નીચેનો મંત્ર લખવો.

અગ્નિસ્થાપનમંત્ર.

“ૐ હ્રીં શ્રીં હ્રીં હ્રઃ । નમોઽગ્નયે । નમો બૃહદ્માનવે ।
નમોઽનંતતેજસે । નમોઽનંતવીર્યાય । નમોઽનંતગુણાય ।

૧ તોરણમાં દ્વારલક્ષ્મીની પ્રતિષ્ઠા થાય છે—તે મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“દ્વારલક્ષ્મીને નમસ્કાર હો. સર્વે પૂજેલા, સર્વે માનેલા અને સર્વમાં પ્રધાનરૂપ એવા હે દ્વારલક્ષ્મી, તમે આ તોરણમાં રહી અમોને સર્વ વાંછિત આપો.”

૨ અગ્નિ સ્થાપનના મંત્રમાં અગ્નિકુમાર રૂપ અગ્નિનું વર્ણન છે. તે મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“મોટા કીરણોવાળા, અનંત તેજ, વીર્ય અને ગુણો ધરનારા, હિરણ્ય-સુવર્ણમય તેજવાદ્વા, મેષના વાહનવાલા અને હવ્ય (હોમ દ્રવ્ય) ને સ્વીકારનારા એવા અગ્નિને નમસ્કાર હો, હે અગ્નિ, આ કુંડમાં આવો. ઉતરો અને બેસો.

નમો હિરણ્યતેજસે । નમઃ છાગવાહનાય । નમો હવ્યાશ-
નાય । અત્ર કુંડે આગચ્છ આગચ્છ । અવતર અવતર ।
તિષ્ઠ તિષ્ઠ સ્વાહા ” ॥

આ મંત્ર ભણી કુંડમાં અગ્નિખુણે અગ્નિનું સ્થાપન કરવું. પછી ગોરે ઉત્તર દિશા તરફ મુખ રાખી હોમની સામથી પાસે લઈ નીચેના જુદા જુદા મંત્રો બોલી દરેક મંત્રને છેડે અગ્નિમાં હોમ કરવો.

હોમના મંત્રો.

“ ૐ અર્હં । અગ્ને ! પ્રસન્નઃ સાવધાનો ભવ । તવાયમવ-
સરઃ । તદાહારય । ઇંદ્રં, યમં, નૈર્ઋતં, વરુણં, વાયું, કુબેરં,
ઈશાનં, નાગં, બ્રહ્માણં લોકપાલાન્ । इदमर्घ्यं पाद्यमाचम-
नीयं बलिं चरुं हुतं न्यस्तं ग्राहय ग्राहय स्वयं गृहाण गृहाण
स्वाहा ” ॥ ૧ ॥

“ ૐ અર્હં અગ્ને ૦ ગ્રહાંશ્ચ સૂર્ય-શશિ-કુજ-સૌમ્ય-વૃહ-

૧ આ મંત્રમાં દશ દિગ્પાલને માટે હોમ આવે છે-મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે-હે અગ્નિ ! તમે પ્રસન્ન થઈ સાવધાન થાઓ. આ તમારો અવસર છે. તમે આ હોમેલું દ્રવ્ય લઈ જાઓ અને યમ, નૈર્ઋત વરુણ, વાયુ, કુબેર, ઇશાન, નાગ તથા બ્રહ્મ વિગેરે લોકપાલોને આ અર્ધ્ય, પાદ્ય, આચમન, બલિદાન, અને ચરુ, જે હોમેલા છે તે ગ્રહણ કરાવો અને તમે પોતે ગ્રહણ કરો.

૨ આ મંત્રમાં સૂર્યોદિ નવ ગ્રહોને માટે હોમ છે. ભાવાર્થ ઉપર પ્રમાણે છે-વિશેષમાં એટલું કે, આ મંત્રથી સૂર્ય, ચંદ્ર, મંગલ, બુધ, શુક્ર, શુક્ર, શનિ, રાહુ અને કેતુ એ નવ ગ્રહોને હોમનું દ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

સ્પતિ-કવિ-શનિ-રાહુ-કેતૂન્ इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं
बलिं चरुं हुतं न्यस्तं ग्राह्य ग्राह्य स्वयं गृहाण गृहाण
स्वाहा ” ॥ २ ॥

“ ॐ अहं अग्ने ० सुरांश्च इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं
बलिं चरुं हुतं न्यस्तं ग्राह्य ग्राह्य स्वयं गृहाण गृहाण
स्वाहा ” ॥ ૩ ॥

“ ॐ अहं अग्ने ० असुर-नाग-सुपर्ण-विद्युदग्निद्वीपो-
दधि-दिग्-वायु-स्तनित-कुमारान् भुवनपतीन् इदमर्घ्यं
पाद्यमाचमनीयं बलिं चरुं हुतं न्यस्तं ग्राह्य ग्राह्य स्वयं
गृहाण गृहाण स्वाहा ” ॥ ૪ ॥

“ ॐ अहं अग्ने ० पिशाच-भूत-यक्ष-राक्षस-किंनर
किंपुरुष-महोरग-गंधर्वान् व्यंतरान् इदमर्घ्यं पाद्यमाचम-

૩ આ મંત્રમાં સામાન્યે ચારે નિકાયના સુર-દેવતાને માટે હોમ છે. ભાવાર્થ ઉપર પ્રમાણે છે. તેમાં દેવતાઓને હોમ દ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

૪ આ મંત્રમાં ભુવનપતિને માટે હોમ છે—તેમાં અસુર, નાગ, સુપર્ણ, વિદ્યુત્ અગ્નિ, દ્વીપ, ઉદધિ, દિગ્, વાયુ અને સ્તનિત કુમાર-એ ૧૦ પ્રકારના ભુવનપતિઓને હોમ દ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના કરી છે.

૫ આ મંત્રમાં—વ્યંતરેને માટે હોમ છે—તેમાં પિશાચ, ભૂત, યક્ષ, રાક્ષસ, કિંનર, કિંપુરુષ, મહોરગ તથા ગંધર્વ-એ પ્રકારના વ્યંતરેને હોમ દ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

નીયં બલિં ચરું હુતં ન્યસ્તં ગ્રાહય ગ્રાહય સ્વયં ગૃહાણ
ગૃહાણ સ્વાહા ” ॥ ૫ ॥

“ ઐં અર્હં અગ્ને ં ચંદ્રાર્ક-ગ્રહ-નક્ષત્ર તારકાન્
જ્યોતિષ્કાન્ ઇદમર્ઘ્યં પાઘમાચમનીયં બલિં ચરું હુતં ન્યસ્તં
ગ્રાહય ગ્રાહય સ્વયં ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા અર્હં ઐં ” ॥ ૬ ॥

“ ઐં અર્હં અગ્ને ં સૌધર્મે-શાન-સનત્કુમાર-મા-
હેંદ્ર-બ્રહ્મ-લાંતક-શુક્ર--સહસ્રાર-આણત-પ્રાણત-આરણ-
અચ્યુત-ગ્રૈવેયકા-નુત્તરભવાન્ વૈમાનિકાન્ ઇદમર્ઘ્યં પાઘ-
માચમનીયં બલિં ચરું હુતં ન્યસ્તં ગ્રાહય ગ્રાહય સ્વયં
ગૃહાણ ગૃહાણ સ્વાહા અર્હં ઐં ॥ ૭ ॥

“ ઐં અર્હં અગ્ને ં ઇંદ્ર-સામાનિક-પાર્ષદ્ય-ત્રાયસ્ત્રિંશ-

૬ આ મંત્રમાં જ્યોતિષ્ક દેવતાને માટે હોમ છે—તેમાં ચંદ્ર, સૂર્ય,
શુક્ર, નક્ષત્ર, અને તારા-એ પાંચ પ્રકારના જ્યોતિષ્ક દેવતાઓને
હોમ દ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

૭ આ મંત્રમાં—વૈમાનિક દેવતાને માટે હોમ છે—તેમાં સૌધર્મ,
ઈશાન, સનત્કુમાર, માહેંદ્ર, બ્રહ્મ, લાંતક, શુક્ર, સહસ્રાર, આણત, પ્રાણત,
આરણ, અચ્યુત, ૮ ગ્રૈવેયક, અને ૫ અનુત્તરમાં રહેલા વૈમાનિક દેવોને
હોમદ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

૮ આ મંત્રમાં સ્ત્રી, આયુધ, ખજ, વાહન અને પોતપોતાના
ચિન્હોવાળા અતુર્નિકાય દેવોને માટે હોમ છે. તેમાં ઇંદ્ર, સામાનિક, પાર્ષદ્ય,
ત્રાયસ્ત્રિંશત્, લોકપાળ, અનીક, પ્રકીર્ણક, લોકાંતિક અને આભિયોગિક
ભેદવાળા અતુર્નિકાય દેવતાને માટે હોમદ્રવ્ય પહોંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

છોકપાલા-નીક-પ્રકીર્ણક-લોકાંતિકા-મિયોગિક-ભેદ-
મિન્નાન્ ચતુર્નિકાયાનપિ સમાર્યાન્ સાયુધબલવાહનાન્
સ્વસ્વોપલક્ષિતચિહ્નાન્ इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं बलिं
चरुं हुतं न्यस्तं ग्राहय ग्राहय स्वयं गृहाण गृहाण स्वाहा
अर्ह ॐ ” ॥ ८ ॥

“ ॐ अर्ह अग्ने० अप्सरसश्च परिगृहीतापरिगृहीतभेद-
भिन्नाः इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं बलिं चरुं हुतं न्यस्तं
ग्राहय ग्राहय स्वयं गृहाण गृहाण स्वाहा अर्ह ॐ ॥ ९ ॥

ॐ अर्ह अग्ने० ससखीकाः सदासीकाः साभरणा
रुचकवासिनीर्दिक्कुमारिकाः इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं
बलिं चरुं हुतं न्यस्तं ग्राहय ग्राहय स्वयं गृहाण गृहाण
स्वाहा अर्ह ॐ ॥ १० ॥

“ ॐ अर्ह अग्ने० सर्वाः समुद्र-नदी-गिर्याकर-वन-

૯ આ મંત્રમાં અપ્સરાઓને માટે હોમ છે—તેમાં પરિગૃહીત
અને અપરિગૃહીત એવા બે લેદવાળી અપ્સરાઓને હોમ દ્રવ્ય પહેાં-
ચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

૧૦ આ મંત્રમાં રૂચકદ્રીપમાં રહેનારી દિક્કુમારીઓને માટે હોમ
છે—તેમાં સખીઓ, દાસીઓ અને આભરણ સહિત રૂચકદ્રીપની
દિક્કુમારીઓને હોમદ્રવ્ય પહેાંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના છે.

૧૧ આ મંત્રમાં સમુદ્ર, નદી, પર્વત, ખીણ અને વનના અધિ-
ષ્ઠાયક દેવતાઓને હોમદ્રવ્ય પહેાંચાડવા અગ્નિની પ્રાર્થના કરી છે.

દેવતાઃ इदमर्घ्यं पाद्यमाचमनीयं बलिं चरुं हुतं न्यस्तं
ग्राहय ग्राहय स्वयं गृहाण गृहाण स्वाहा अर्ह ॐ ॥११॥

આ અગીયાર મંત્રોથી હોમ કરી રહ્યા પછી ગોરે કન્યાની સામે બેસી ડાલના અગ્રભાગવડે તીર્થજળથી વર કન્યા ઉપર અભિષેક કરવો તે વખતે નીચેનો મંત્ર ભણવો.

પ્રથમ અભિષેકનો મંત્ર.

“ ॐ अर्ह इदमासनमध्यासीनौ स्वध्यासीनौ स्थितौ
सुस्थितौ तदस्तु वां सनातनः संगमः अर्ह ॐ ॥

ગોત્રોચ્ચાર.

ત્યારપછી ગોર નીચે પ્રમાણે બોલે.

“ ॐ नमोऽर्हत्सिद्धाचार्योपाध्यायसर्वसाधुभ्यः ”

તે બોલ્યા પછી હાથમાં ચોખ્ખા રાખી વરકન્યા પાસે આવી નીચે પ્રમાણે ભણે.

“ विदितं वां गोत्रं संबंधकरणेनैव ततः प्रकाश्यतां
जनाग्रतः ” ।

ભાવાર્થ—“ તમારો સંબંધ કરવાથી તમારું ગોત્ર જાણવામાં આવ્યું છે, તથાપિ લોકોની આગળ પ્રકાશ કરો. ”

તે પછી વરપક્ષ અને કન્યાપક્ષના ગોત્રાદિ જાણી ગોરે નીચે પ્રમાણે ઉંચે સ્વરે ગોત્રોચ્ચાર કરવો.

૧ આ અભિષેકના મંત્રનો ભાવાર્થ એવો છે કે, “ આ આસન ઉપર તમે બંને સારી રીતે બેઠા છો અને સારી રીતે રહ્યા છો, તેથી તમારા બંનેનો સમાગમ સનાતન (હંમેશનો) થાઓ. ”

વરગોત્ર.

અમુક ગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ શેઠ શ્રી અમુકનામા, તસ્ય પ્રપૌત્રઃ, અમુકનામા વરઃ ।

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા, તસ્ય પૌત્રઃ, અમુકનામા વરઃ ।

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતામ્બરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠ શ્રી અમુકનામા તસ્ય પુત્રઃ, અમુકનામા વરઃ ।

વરનું મોશાળપક્ષગોત્ર.

અમુકગોત્રસ્ય ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકા-

૧ અહીં જે વરના પિતાનું ગોત્ર હોય તે કહેવું. જે ગોત્રની ખબર ન હોય તો પોતાના ગોત્રનું ગોત્ર અથવા કાશ્યપ ગોત્ર લેવું. અમુક ગોત્રમાં થયેલા, અમુક સંખ્યાના પ્રવરવાળા, અમુક સાતિના, અમુક વંશ કે કુટુંબવાળા અને શ્રી જૈન ધર્મના શ્વેતાંબરી અમુક ગચ્છના અમુક નામના શેઠનો પ્રપૌત્ર એટલે દીકરાના દીકરાનો દીકરો છે. પૌત્ર એટલે દીકરાનો દીકરો છે. અને પુત્ર એટલે દીકરો છે. તે અમુક નામનો છે.

ન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગ-
ચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય પ્રદૌહિત્રઃ, અમુક-
નામા વરઃ ।

અમુકગોત્રસ્ય ઇયત્પ્રવરસ્ય અમુકજ્ઞાતીયસ્ય અમુકા-
ન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છા-
નુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય દૌહિત્રઃ, અમુક-
નામા વરઃ ।

અમુક ગોત્રાયાઃ, ઇયત્પ્રવરાયાઃ, અમુકજ્ઞાતીયાયાઃ,
અમુકાન્વયોત્પન્નાયાઃ, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય)
અમુકગચ્છાનુસારિણ્યાઃ, શ્રીઅમુકનામ્ની માતા તસ્યાઃ
પુત્રઃ, અમુકનામા વરઃ ।

કન્યા ગોત્ર.

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુ-
કાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય)અમુક-
ગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા, તસ્ય પ્રપૌત્રી, અમુ-
કનામ્ની કન્યા ।

૧ તેવી રીતે મોશાળ પક્ષમાં અમુક નામના શેઠનો પ્રદૌહિત્ર એટલે
દીકરાની દીકરીનો દીકરો, દૌહિત્ર એટલે દીકરાનો દીકરો અને અમુક
માતાનો દીકરો છે. તે અમુક નામનો છે.

૨ અહીં કન્યાના પિતાનું જે ગોત્ર હોય, તે કહેવું. જે ગોત્રની
ખબર ન હોય તો ગોત્રનું ગોત્ર અથવા કાસ્થપ ગોત્ર લેવું. અમુક
ગોત્રમાં થયેલા, આટલા પ્રવરવાળા, અમુક જ્ઞાતિના, અમુક વંશ કે કુટું-

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય પૌત્રી, અમુકનામ્ની કન્યા ।

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય પુત્રી, અમુકનામ્ની કન્યા ।

કન્યાનું મોશાલપક્ષગોત્ર.

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય પ્રદૌહિત્રી । અમુકનામ્ની કન્યા ।

અમુકગોત્રસ્ય, ઇયત્પ્રવરસ્ય, અમુકજ્ઞાતીયસ્ય, અમુકાન્વયોત્પન્નસ્ય શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણઃ, શેઠશ્રી અમુકનામા તસ્ય દૌહિત્રી અમુકનામ્ની કન્યા ।

બના અને શ્રી જૈનધર્મના શ્વેતાંબરી અમુક ગચ્છના અમુક નામના શેઠની પ્રપૌત્રી એટલે દીકરાના દીકરાની દીકરી, પૌત્રી એટલે દીકરાની દીકરી અને પુત્રી એટલે દીકરી છે. તે અમુક નામની છે.

તેવી રીતે મોશાલ પક્ષમાં અમુક નામના શેઠની પ્રદૌહિત્રી એટલે દીકરાની દીકરીની દીકરી, દૌહિત્રી એટલે દીકરાની દીકરી અને અમુક નામની માતાની દીકરી છે. તે અમુક નામની છે.

અમુકગોત્રાયા ઇયત્પ્રવરાયાઃ, અમુકજ્ઞાતીયાયાઃ, અમુકાન્વયોત્પન્નાયાઃ, શ્રીજૈનધર્માતર્ગત (શ્વેતાંબરીય) અમુકગચ્છાનુસારિણ્યાઃ, સૌભાગ્યવતી શ્રીઅમુકનામ્ની માતા તસ્યાઃ પુત્રી, અમુકનામ્ની કન્યા ।

આ પ્રમાણે ગોત્રોચ્ચાર કર્યા પછી નીચેનો મંત્ર લાણી ગોરે હાથમાં રાખેલા ચોખા વર કન્યાની ઉપર નાખવા.

ગોત્રોચ્ચારમંત્ર.

“ ૐ અર્હ અમુકગોત્રીયઃ, ઇયત્પ્રવરઃ, અમુકજ્ઞાતીયઃ, અમુકાન્વયઃ, અમુકપ્રપૌત્રઃ, અમુકપૌત્રઃ, અમુકપુત્રઃ । અમુકગોત્રીયઃ, ઇયત્પ્રવરઃ, અમુકજ્ઞાતીયઃ, અમુકાન્વયઃ, અમુકપ્રદૌહિત્રઃ, અમુકદૌહિત્રઃ, અમુકમાત્રીયઃ અમુકનામા વરઃ ।

અમુકગોત્રીયા, ઇયત્પ્રવરા, અમુકજ્ઞાતીયા, અમુકાન્વયા, અમુકપ્રપૌત્રી, અમુકપૌત્રી, અમુકપુત્રી । અમુકગોત્રીયા, ઇયત્પ્રવરા, અમુકજ્ઞાતીયા, અમુકાન્વયા, અમુકપ્રદૌહિત્રી, અમુકદૌહિત્રી, અમુકમાત્રીયા અમુકનામ્ની વર્યા । *તદેતયોર્વર્યાવિરયોર્નિવિડો વિવાહસંબંધોઽસ્તુ । શાંતિરસ્તુ । તુષ્ટિરસ્તુ । પુષ્ટિરસ્તુ । ધૃતિરસ્તુ । બુદ્ધિરસ્તુ । ધનસંતાનવૃદ્ધિરસ્તુ । અર્હ ૐ ”

*ગોત્રોચ્ચાર કર્યા પછી ગોર આ મંત્ર ખેલે છે—ભાવાર્થ એવો છે કે, “અમુક ગોત્રના આ વર અને કન્યાનો વિવાહ સંબંધ ધારી થાઓ. તેઓને શાંતિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ, ધૃતિ અને બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થાઓ. તેમ જ તેમને ધન સંતાનની વૃદ્ધિ થાઓ.”

પછી ગોરે વરકન્યા પાસે ગંધ, પુષ્પ, દૂધ ને નૈવેદ્યથી અગ્નિની પૂજા કરાવવી. અને તેમાં લાળ (ડાંગેરની ધાણી) નો હોમ કરાવવો. જે લાળહોમ કહેવાય છે.

અગ્નિની પ્રદક્ષિણા અથવા ચાર ફેરા.

અગ્નિની પ્રદક્ષિણા વખતે કન્યાનો ભાઈ વાંસના સુપડામાં ડાંગેરની ધાણી લઈ ઉભો રહે છે અને દરેક ફેરે વરકન્યાને આપે છે અને ગોર તેમની પાસેથી તે લઈ અગ્નિમાં નાખે છે. (આ વખતે કન્યાના ભાઈને યોલાવવો એવો રીવાજ છે અને તેમ કરવામાં કાંઈ હરકત નથી માટે તેને યોલાવી ઉભો રાખવો.) તે પછી વરકન્યાને ઉભા કરી કન્યાને આગળ કરી વરના હાથ ઉપર કન્યાનો હાથ રખાવી વરકન્યાને અગ્નિની પ્રદક્ષિણા કરાવવી તે વખતે ગોરે નીચેનો મંત્ર લાવવો.

પહેલા ફેરાનો મંત્ર.

“ ॐ અહં । અનાદિ વિશ્વં । અનાદિરાત્મા । અનાદિઃ કાલઃ । અનાદિ કર્મ । અનાદિઃ સંબંધઃ । દેહિનાં દેહાનુ-ગતાનાં ક્રોધાહંકારછદ્મલોભૈઃ, સંજ્વલન-પ્રત્યાખ્યાના-

પહેલા ફેરાનો મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“ આ વિશ્વ, આત્મા, કાળ, કર્મ અને સંબંધ અનાદિ છે. પ્રાણીઓને દેહની સાથે ક્રોધ, અહંકાર, માયા અને શોભ કે જે સંજ્વલન, પ્રત્યાખ્યાન, અપ્રત્યાખ્યાન અને અનંતાનુબંધી એમ ચાર ગતના છે. તેમ જ ઇચ્છા અને અનિચ્છાર્થી યુક્ત એવા શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શ છે, તે સર્વને લઈ જે સંબંધ, અનુબંધ, પ્રતિબંધ કે સંયોગ થાય છે. તે સુગમ, સારીરીતે કરેલો, આચરેલો, પ્રાપ્ત થયેલો અને દ્રવ્યભાવ વિશેષથી ઉપલબ્ધ થયેલો હોય છે. ”

પ્રત્યાશ્યાનાઽનંતાનુબંધિભિઃ શબ્દ-રૂપ-રસ-ગંધ સ્પર્શૈરિ-
ચ્છાનિચ્છાપરિસંવલિતૈઃ સંબંધો ઽનુબંધઃ પ્રતિબંધઃ સંયોગઃ
સુગમઃ સુકૃતઃ સ્વનુષ્ટિતઃ સુપ્રાપ્તઃ સુલબ્ધો દ્રવ્યભાવવિશે-
ષેણ । અર્હં ૐ ” ॥

“ તદસ્તુ વાં સિદ્ધપ્રત્યક્ષં કેવલિપ્રત્યક્ષં ચતુર્નિકાય-
દેવપ્રત્યક્ષં વિવાહવિધાનાગ્નિપ્રત્યક્ષં નાગપ્રત્યક્ષં નરનારીપ્ર-
ત્યક્ષં નૃપપ્રત્યક્ષં જનપ્રત્યક્ષં ગુરુપ્રત્યક્ષં માતૃપ્રત્યક્ષં પિતૃપ્ર-
ત્યક્ષં માતૃપક્ષપ્રત્યક્ષં પિતૃપક્ષપ્રત્યક્ષં જ્ઞાતિસ્વજનબંધુપ્રત્યક્ષં
સંબંધઃ સુકૃતઃ સદનુષ્ટિતઃ સુપ્રાપ્તઃ સુસંબદ્ધઃ સુસંગતઃ ।
તત્પ્રદક્ષિણીક્રિયતાં તેજોરાશિર્વિભાવસુઃ ” ॥

આ પ્રમાણે ગોર મંત્ર લખે અને વરકન્યા અગ્નિને
પ્રદક્ષિણા કરી પોતપોતાને આસને બેસે.

ફરી ડાંગેરની ધાણી નખાવી ગોરે નીચેનો મંત્ર લખી
અગ્નિને બીજી પ્રદક્ષિણા દેવરાવવી.

બીજા ફેરાનો મંત્ર.

* “ ૐ અર્હં । કર્માસ્તિ । મોહનીયમસ્તિ । દીર્ઘસ્થિ-

“ તેવો સંબંધ તમે (વરવધૂએ) સિદ્ધપરમાત્મા, કેવલી,
ચતુર્નિકાય દેવ, વિવાહનો અગ્નિ, નાગકુમાર, નર, નારી, રાજા, લોક,
ગુરુ, માતા, પિતા, માતૃપક્ષ, પિતૃપક્ષ, જ્ઞાતિ-સ્વજન, અને બંધુઓની
સમક્ષ સારીરીતે કર્યો છે, આચર્યો છે, પ્રાપ્ત કર્યો છે, બંધાયો છે
અને મળ્યો છે, તે માટે આ અગ્નિની પ્રદક્ષિણા કરો.

* આ મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“ કર્મ કે જે મોહનીય નામનું

ત્યસ્તિ । નિબિડમસ્તિ । દુઃછેદ્યમસ્તિ । અષ્ટાવિંશતિપ્રકૃ-
ત્યસ્તિ । ક્રોધોઽસ્તિ । માનોઽસ્તિ । માયાસ્તિ । લોભોઽસ્તિ ।
સંજ્વલનોઽસ્તિ । પ્રત્યાખ્યાનાવરણોઽસ્તિ । અપ્રત્યાખ્યાનાવ-
રણોઽસ્તિ । અનંતાનુબંધ્યસ્તિ । ચતુશ્ચતુર્વિધોઽસ્તિ । હાસ્ય-
મસ્તિ । રતિરસ્તિ । અરતિરસ્તિ । ભયમસ્તિ । જુગુપ્સાસ્તિ ।
શોકોઽસ્તિ । પુંવેદોઽસ્તિ । સ્ત્રીવેદોઽસ્તિ । નપુંસકવેદોઽસ્તિ ।
મિથ્યાત્વમસ્તિ । મિશ્રમસ્તિ । સમ્યક્ત્વમસ્તિ । સપ્તતિકો-
ટાકોટિસાગરસ્થિત્યસ્તિ અહં ૐ ” ॥

“ તદસ્તુ વાં નિકાચિત-નિબિડબદ્ધમોહનીયકર્મો-
દયકૃતઃ સ્નેહઃ સુકૃતોઽસ્તુ સુનિષ્ઠિતોઽસ્તુ સુસંબદ્ધોઽસ્તુ
આભવમક્ષયોઽસ્તુ તત્પ્રદક્ષિણીક્રિયતાં વિભાવસુઃ ” ॥

પાછા ડાંગેરની ધાણી નખાવી નીચેનો મંત્ર ભણી
ત્રીજી પ્રદક્ષિણા દેવરાવવી.

છે, તે દીર્ઘ-લાંબાકાળ સુધી સ્થિતિવાળું છે, નિબિડ-ધાટું છે, દુઃખેથી
છેદી શકાય તેવું છે. તે અઠચાવીશ પ્રકૃતિવાળું છે. તે મોહનીય કર્મમાં
ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ કે જે સંજ્વલન, પ્રત્યાખ્યાનાવરણી,
અપ્રત્યાખ્યાનાવરણી અને અનંતાનુબંધી-એમ ચાર ચાર પ્રકારના છે.
વળી હાસ્ય, રતિ, અરતિ, ભય, જુગુપ્સા, શોક, પુરુષવેદ, સ્ત્રીવેદ,
નપુંસકવેદ, મિથ્યાત્વ, મિશ્ર, અને સમ્યક્ત્વમોહની છે. જે સીત્તેર
કોટાકોટી સાગરોપમની સ્થિતિવાળું છે.”

“ તેવા નિકાચિત-નિબિડ બાંધેલા મોહનીયકર્મના ઉદયથી થયેલો
આ તમારો (વરકન્યાનો) સ્નેહ સારીરીતે કરેલો નિષ્ઠાપૂર્વક બંધા-
યેલો અને આ ભવ રહે ત્યાં સુધી અક્ષય રહો. તેથી આ અગ્નિની
પ્રદક્ષિણા કરો. ”

ત્રીજા ફેરાનો મંત્ર.

*“ ૐ અર્હં । કર્માસ્તિ । વેદનીયમસ્તિ । સાતમસ્તિ । અસાતમસ્તિ । સુવેદ્યં સાતં । દુર્વેદ્યમસાતં । સુવર્ગણાશ્રવણં સાતં । દુર્વર્ગણાશ્રવણમસાતં । શુભપુદ્ગલદર્શનં સાતં । દુઃપુદ્ગલદર્શનમસાતં । શુભષડ્રસાસ્વાદનં સાતં । અશુભષડ્રસાસ્વાદનમસાતં । શુભગંધાગ્રાણં સાતં અશુભગંધાગ્રાણમસાતં । શુભપુદ્ગલસ્પર્શનં સાતં । અશુભપુદ્ગલસ્પર્શનમસાતં । સર્વં સુખકૃત્ સાતં । સર્વં દુઃખકૃદસાતં । અર્હં ૐ ” ॥

તદસ્તુ વાં સાતવેદનીયં મા ભૂદસાતવેદનીયમ્ । તત્પ્ર-
દક્ષિણીક્રિયતાં વિભાવસુઃ ॥

*આ મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે કે—“ જો વેદનીય નામનું કર્મ છે તે સાતા અને અસાતા બે પ્રકારનું છે. સાતાવેદનીય સુખે વેદાય છે અને અસાતાવેદનીય દુઃખે વેદાય છે. સાતાવેદનીયમાં શુભ વર્ગણાનું શ્રવણ છે અને અસાતાવેદનીયમાં દુર્વર્ગણાનું શ્રવણ છે. સાતામાં શુભ પુદ્ગલોનું દર્શન છે અને અસાતામાં અશુભ પુદ્ગલોનું દર્શન છે. સાતામાં શુભ ષટ્ રસનું આસ્વાદન છે અને અસાતામાં અશુભ ષટ્ રસનું આસ્વાદન છે. સાતામાં શુભ ગંધનું આગ્રાણ છે અને અસાતામાં અશુભ ગંધનું આગ્રાણ છે. સાતામાં શુભપુદ્ગલોનો સ્પર્શ છે અને અસાતામાં અશુભ પુદ્ગલોનો સ્પર્શ છે. (અર્થાત્) સાતાવેદનીય સર્વ રીતે સુખકારી છે અને અસાતાવેદનીય સર્વ રીતે દુઃખકારી છે. ”

“ તમો વર કન્યાને તે સાતાવેદનીય હજી, અસાતાવેદનીય હશે નહીં ” નેથી આ અગ્નિને પ્રદક્ષિણા કરો.

ત્યારબાદ ગોરે ચોથો ફેરો ફેરવતા પહેલા નીચે લખેલો મંત્ર લખવો.

ચોથા ફેરાનો મંત્ર.

“ ૐ અર્હં સહજોઽસ્તિ । સ્વભાવોઽસ્તિ । સંબંધોઽસ્તિ । પ્રતિબદ્ધોઽસ્તિ । મોહનીયમસ્તિ । વેદનીયમસ્તિ । નામાસ્તિ । ગોત્રમસ્તિ । આયુરસ્તિ । હેતુરસ્તિ । આશ્રવબદ્ધમસ્તિ । ક્રિયાબદ્ધમસ્તિ । કાયવદ્ધમસ્તિ । તદસ્તિ સાંસારિકઃ સંબંધઃ । અર્હં ૐ ” ॥

કન્યાગ્રહણસંકલ્પ.

પછી કન્યાના પિતાના (પિતા ન હોય તો જ્યેષ્ઠબંધુ વિગેરેના) હાથમાં જવ, તલ, ડાલ અને ધરો તથા પાણી આપી ગોરે નીચે પ્રમાણે લખવું.

“ ઐંઘ અમુકસંવત્સરે, અમુકાયને, અમુકઋતૌ, અમુ-

૧ આ મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે-“ સહજ છે, સ્વભાવ છે, સંબંધ છે. અને પ્રતિબદ્ધ છે. તે મોહનીય, વેદનીય, નામ, ગોત્ર અને આયુ નામના કર્મ અમુક હેતુવડે બંધાયેલા છે. તેમ વળી આશ્રવબદ્ધ, ક્રિયાબદ્ધ અને કાયબદ્ધ છે. આ સર્વને લઈ સંસારનો સંબંધ રહેલો છે. ”

૨ આ વખતે જે સંવત્સર ચાલતો હોય તે લેવો. દક્ષિણાયન કે ઉત્તરાયણ જે હોય તે લેવી. છ ઋતુઓમાં જે ઋતુ હોય તે અને જે માસ, પક્ષ, નિધિ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ, કરણ અને મુહૂર્ત ચાલતા હોય તે લેવા. આ સમયે પૂર્વ કર્મના સંબંધથી બંધાયેલી, વસ્ત્ર, ગંધ,

કમાસે, અમુકપક્ષે, અમુકતિથૌ, અમુકવારે, અમુકનક્ષત્રે,
અમુકયોગે, અમુકકરણે, અમુકમુહૂર્તે પૂર્વકર્મસંબંધાનુબદ્ધાં,
વસ્ત્રગંધમાલ્યાલંકૃતાં, સુવર્ણરૂપ્યમણિભૂષણભૂષિતાં, કન્યાં
દદાત્યયં । પ્રતિગૃહ્ણીષ્વ ” ।

આ પ્રમાણે ગોર લાણી રહે એટલે કન્યાના પિતાએ
પોતાના હાથમાં રાખેલા જવવિગેરે વરકન્યાના બેડેલા
હાથમાં મુકવા. પછી વરે “ પ્રતિગૃહ્ણામિ । પ્રતિગૃહ્ણીતા ”
એમ કહેવું. પછી ગોરે કહેવું કે “ સુપ્રતિગૃહ્ણીતાસ્તુ ।
શાંતિરસ્તુ । તુષ્ટિરસ્તુ । પુષ્ટિરસ્તુ । ઋદ્ધિરસ્તુ । વૃદ્ધિરસ્તુ ।
ઘનસંતાનવૃદ્ધિરસ્તુ । પ્રદક્ષિણીક્રિયતાં વિભાવસુઃ ” ।

પછી કન્યાનો હાથ નીચે અને વરનો હાથ ઉપર એવી
રીતે રખાવી ડાંગેરની ધાણી અગ્નિમાં હોમાવી વર આગળ
અને કન્યા પાછળ એવી રીતે ચોથી પ્રદિક્ષણ ફેરવાવવી.

(અહીં રીવાજ પ્રમાણે ચોથા ફેરામાં વરકન્યાની પાસે
ક્ષેત્રપાળની સ્થાપનાવાળા પાષાણને પગનો સ્પર્શ કરાવે છે).

પછી જમણી બાજુ વર અને ડાબી બાજુ કન્યા-એવી
રીતે બેસારી ગોરે પોતાના હાથમાં ડાલ, ધરો, ચોખા
તથા વાસક્ષેપ લઈ નીચે પ્રમાણે લાણવું.

પુષ્પમાળાથી અલંકૃત અને સુવર્ણ, રૂપું તથા મણિના આભૂષણોથી
વિભૂષિત એવી આ કન્યાને તેના પિતા આપે છે. તે તમે ગ્રહણ કરો.

૧ અહીં કન્યાના પિતાએ વરકન્યાને જે કાંઈ વસ્ત્રાભૂષણ વિગેરે
આપવાનું હોય તે આપવું.

*વાસક્ષેપવિધિ.

“ યેનાનુષ્ઠાનેનાઘોર્હન્ શક્રાદિદેવકોટિપરિવૃતો મો-
ગ્યફલકર્મભોગાય, સંસારિજીવવ્યવહારમાર્ગસંદર્શનાય,
સુનંદાસુમંગલે પર્યણૈષીત્ જ્ઞાતમજ્ઞાતં વા તદનુષ્ઠાનમનુષ્ઠિ-
તમસ્તુ ”

આટલું ભણ્યા પછી તે ડાહ, ધરો, ચોખા તથા વાસ-
*ક્ષેપ વરવધૂના મસ્તક ઉપર નાખવા.

૨ પછી કન્યાના પિતાએ જવ, તલ, ડાહ, ને પાણી
હાથમાં લઈ વરના હાથમાં આપી આ પ્રમાણે બોલવું.

“ સુદાયં દદામિ પ્રતિગૃહાણ ”

વરે કહેવું કે, “ પ્રતિગૃહ્ણામિ । પરિગૃહ્ણામિ । પ્રતિગૃહીતમ્ ” ॥

ગોરે કહેવું કે, “ સુપ્રતિગૃહીતમસ્તુ સુપરિગૃહીતમસ્તુ ” ॥

*કેસર, સુખડ ઘસી તેને છાયામાં સુકવી કરેલો ભુકો.

૧ ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે-“ જે અનુષ્ઠાન (લગ્નવિધિ) થી
આદિનાથ પ્રભુ ” ઈંદ્રાદિ કોટી દેવતાઓથી વીંટાઈ ભોગનીય ફળવાળા
કર્મ ભોગવવા અને સંસારી જીવોને વ્યવહાર માર્ગ દર્શાવવા સુનંદા અને
સુમંગલાને પરણ્યા હતા, તેવું જ્ઞાત કે અજ્ઞાત આ અનુષ્ઠાન થાઓ. ”

૨ અહીં કન્યાના પિતાએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે વરને પેરામણી
આપવી. તેમજ બીજા સંબંધીઓએ પણ જે કાંઈ આપવું હોય તે અહીં
આપવું જોઈએ. હાલ તે ક્રમ ફરી ગયો છે, ઘણે ઠેકાણે માયરા વખતે
બીજાઓ તરફથી હાથપ્રહણ અથવા ચાંદલો આપવામાં આવે છે.

પછી ગોરે નીચે પ્રમાણે લાણી વરકન્યાના માથે ડાલના
અથ લાગથી તીર્થજળ છાંટવું.

છેલ્લો અભિષેક.

“ વંધૂવરૌ વાં પૂર્વકર્માનુબંધેન નિબિડેન નિકાચિત-
વદ્ધેન અનપવર્ત્તનીયેન અપાતનીયેન અનુપાયેન અશ્લથેન
અવશ્યભોગ્યેન વિવાહઃ પ્રતિવદ્ધો વંધૂવ । તદસ્તુ અચંડિ-
તોઽક્ષયો નિરપાયો નિર્વ્યાબાધઃ સુખદોઽસ્તુ । શાંતિરસ્તુ ।
તુષ્ટિરસ્તુ । પુષ્ટિરસ્તુ । ઋદ્ધિરસ્તુ । વૃદ્ધિરસ્તુ । ધનસંતાન-
વૃદ્ધિરસ્તુ ” ॥

(અહિં રીવાજ પ્રમાણે સપ્તપદી માટે ડાંગરની સાત ઢગલી
કરાવી તે ઉપર એક એક પૈસો ને પાન સોપારી મૂકાવીને
તેની પૂજા કરાવે છે અને પછી વરનો હાથ લઈ કન્યાના પગ
વડે તે ઢગલીઓ લાંગી નખાવે છે. ત્યારપછી ઉત્તર દિશામાં
ધ્રુવના તારાનું પૂજન કરાવી દર્શન કરાવે છે.) પછી માતૃ-
ગૃહમાં વરકન્યાને લઈ જવા અથવા અહીં બેસી હસ્ત-
મેલાપ કરાવી ગોરે નીચે પ્રમાણે લાણુવું.

૧ ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—હે વર વધુ ! તમારા બંનેનો આ
વિવાહ, પૂર્વ કર્મના નિમિત્ત નિકાચિત બાંધેલા બંધથી પ્રતિબદ્ધ થયેલો
છે, જે સંબંધ ફેરવી શકાય તેવો નથી, પતિત કાર્ય તેવો નથી,
ઉપાયથી ચળે તેવો નથી અને શિથિલ થાય તેવો નથી, અવશ્ય ભોગ-
વવો પડે તેવો છે. તે વિવાહસંબંધ અખંડિત, અક્ષય, અવિનાશી,
નિરાપાધ અને સુખદાયક હો. તે સંબંધી તમને શાંતિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ,
ઋદ્ધિ, વૃદ્ધિ, અને ધનસંતાનની વૃદ્ધિ થાઓ. ”

“અનુષ્ઠિતો વાં વિવાહો વત્સૌ સસ્નેહૌ સમોગૌ સાયુષૌ
સઘર્મૌ સમદુઃસ્વસુખૌ સમશત્રુમિત્રૌ સમગુણદોષૌ સમવાદ્-
મનઃકાયૌ સમાચારૌ સમગુણૌ ભવતામ્ ” ॥

ત્યારપછી કન્યાના પિતાના કહેવાથી ગોરે નીચેનો મંત્ર
ભણી હસ્તમેલાપ છુટો કરવો.

કરમોચન મંત્ર.

“ ઐં અર્હં । જીવસ્ત્વં । કર્મણા વદ્ધઃ । જ્ઞાનાવરણેન
વદ્ધઃ । દર્શનાવરણેન વદ્ધઃ । વેદનીયેન વદ્ધઃ । મોહનીયેન
વદ્ધઃ । આયુષા વદ્ધઃ । નામ્ના વદ્ધઃ । ગોત્રેણ વદ્ધઃ । અંત-
રાયેણ વદ્ધઃ । પ્રકૃત્યા વદ્ધઃ । સ્થિત્યા વદ્ધઃ । રસેન વદ્ધઃ ।
પ્રદેશેન વદ્ધઃ । તદસ્તુ તે મોક્ષો ગુણસ્થાનારોહણક્રમેણ ।
અર્હં ઐં ” ॥

૧ ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—હે વત્સો, તમારા બંનેનો વિવાહ
કરવામાં આવ્યો છે. હવે તમે બંને સરખા સ્નેહ, ભોગ, આયુષ્ય
અને ધર્મવાળા થાઓ. સુખદુઃખમાં, શત્રુમિત્રમાં, ગુણદોષમાં, વાણી,
મન અને કાયામાં, આચારમાં અને ગુણમાં સમાન થાઓ. ”

૨ આ મંત્રનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે—“ તું જીવ છે. તે કર્મ
એટલે જ્ઞાનાવરણી, દર્શનાવરણી, વેદનીય, મોહનીય, આયુષ્ય, નામ,
ગોત્ર અને અંતરાયથી તેમજ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ, અને પ્રદેશથી બંધા-
એકો છું. તેથી હવે ગુણસ્થાન—ગુણકાણાના આરોહણના ક્રમથી
તારો મોક્ષ થાઓ. ” “ તમારા હસ્ત મુક્ત થાય છે. પણ તમારો સ્નેહ
સંબંધ અખંડિત રહે. ”

આ હસ્તમેલાપના આજ્ઞામોક્ષથી અંતરંગપણે જીવનો કર્મમાંથી
મોક્ષ થવાનું રહસ્ય આ મંત્રમાં સૂચ્યું છે.

મુક્તયોઃ કરયોરસ્તુ વાં સ્નેહસંબંધોઽસ્વંહિતઃ ।

આ પ્રમાણે બોલી વરકન્યાનો હસ્તમેલાપ છુટો કરવો.
આ વખતે કન્યાના પિતાએ વરને શક્તિ પ્રમાણે દાન
આપવાનું કહેલું છે.

પછી જો વરકન્યા માતૃગૃહમાં (ગોત્રજ પાસે) ગયા હોય
તો પાછા ચોરીમાં લાવી ગોરે નીચેનો શ્લોક બોલવો.

આશીર્વાદ.

વસંતતિલકા.

पूर्व युगादिभगवान् विधिनैव येन
विश्वस्य कार्यकृतये किल पर्यगैषीत् ।
भार्याद्वयं तदमुना विधिनास्तु युग्म—
मेतत् सुकामपरिभोगफलानुबन्धि ॥ १ ॥

આ પ્રમાણે આશીર્વાદ આપી ગોરે વરકન્યાના વસ્ત્રના
છેડા છોડી નાખવા પછી ગોરે ફરી કહેવું કે, “વત્સૌ
લઘ્વવિષયૌ ભવતામ્”

(અહીં વરકન્યાને કંસાર જમાડવાનો આચાર કરવામાં
આવે છે. ત્યારપછી બે કન્યા તરફની અને બે વર તરફની—
એમ ચાર સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને બોલાવી વરકન્યાને કુંકુ-

૧ ભાવાર્થ—“પૂર્વે જે વિધિથી ‘જ્ઞેનવિધિથી’ શ્રી યુગાદિ
પ્રભુ વિશ્વનું વ્યવહારકાર્ય ચલાવવાને બે સ્ત્રીઓ (સુતંદા-સુમંગલા)
ને પરણ્યા હતા, તે વિધિથી વિવાહિત થયેલું વરકન્યાનું જોડું ઉત્તમ
કામના ભોગદ્વળને પ્રાપ્ત કરનાર થાઓ.”

મના તિલક કરાવી અને અક્ષત ચોડાવી વરમાલાને વધાવી કન્યાના કાનમાં અખંડ સૌભાગ્યનો આશીર્વાદ દેવરાવે છે. ’

આ સર્વ ક્રિયા થયા પછી માતૃગૃહ, ચોરી, વેદી, ક્ષેત્ર-દેવતા તથા અગ્નિવિગેરેને વિસર્જન કરવા. તે વખતે ગોરે હાથમાં કંકુ અક્ષત પુષ્પ લઈ નીચે પ્રમાણે ભણવું.

“ ૧ પુનરાગમનાય સ્વાહા ”

આજ્ઞાહીનં ક્રિયાહીનં મંત્રહીનં ચ યત્કૃતમ્ ।

તત્સર્વં કૃપયા દેવ ક્ષમસ્વ પરમેશ્વર ॥ ૧ ॥

આ પ્રમાણે ભણી તે કંકુ, અક્ષત તથા પુષ્પ તે ચોરી, વેદિકા અને અગ્નિ તરફ નાખવા.

પછી ચોરીને વધાવી વરકન્યાને વાજતે ગાજતે વિદાય કરવા. માર્ગમાં ચૈત્ય-સ્થાન આવે ત્યાં દર્શન કરાવવા. વરને ત્યાં વરની માતાએ પોંખણા વિગેરે કરીને કુળરીવાજ પ્રમાણે તેમને વધાવી લેવા. ત્યારપછી પોતાના કુળ, સંપત્તિ અને દેશાચાર પ્રમાણે માસ કે અમુક દિવસ સુધી મહોત્સવ રાખવો. તે પ્રસંગે સાધર્મી વાત્સલ્ય, અને યાત્રકોને દાન આપવાં. જ્યારે મહોત્સવ સમાપ્ત કરવો હોય ત્યારે માતૃકા અને કુલકરનું વિસર્જન કરવું.

૧ “ સર્વ દેવતા ફરીવાર આવે પ્રસંગે આગમન કરો. “ આ ક્રિયામાં જે કંઈ આજ્ઞા રહિત, ક્રિયા રહિત કે મંત્ર રહિત થયું હોય તે સર્વ હે પરમેશ્વર ! કૃપા કરી ક્ષમા કરો. ”

માતૃકાવિસર્જન.

વર તથા કન્યાને ઘેર માતૃકા સ્થાપન કરવામાં આવેલું છે. તે સ્થાપનમાં જઈ ગોરે તેનું વિસર્જન કરવું એટલે વિદ્યાયગિરિ આપવી. જ્યાં સુધી માતૃકાસ્થાપન રહે ત્યાં સુધી હમેશાં તેનું પૂજન કરવું જોઈએ. વિસર્જન કરવાનું હોય તે સમયે પ્રથમ માતૃકાનું ચંદન, અક્ષત, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય વિગેરેથી પૂજન કરી દરેક માતાનો સ્થાપન વખતે કહેલો મંત્ર લાળી છેવટે “ પુનરાગમનાય સ્વાહા ” એટલું બોલી વિસર્જન કરવું.

કુલકરવિસર્જન.

વરને ઘેર જે ઠેકાણે કુળકરનું સ્થાપન હોય ત્યાં જઈ ગોરે કુળકરની પૂજા કરવી. પૂજા કરતાં પૂર્વ પ્રમાણે દરેક કુળકરનો સંપૂર્ણ મંત્ર લાળી છેવટે “ પુનરાગમનાય સ્વાહા ” એ વાક્ય ઉમેરી સાતે કુળકરનું વિસર્જન કરવું. તે મંત્રો પૃષ્ઠ ૪ થી ૨૦ સુધીમાં જોઈ લેવા.

માતૃકા અને કુલકરના વિસર્જન વખતે પણ ગોરે નીચેનો શ્લોક લાળવો.

આજ્ઞાહીનં ક્રિયાહીનં મંત્રહીનં ચ યત્કૃતમ્ ।

તત્સર્વ કૃપયા દેવ ક્ષમસ્વ પરમેશ્વર ॥ ૧ ॥

જૈનવિવાહવિધિ: સમાપ્ત:

કન્યાને ધરે.

વરને ધરે.

આઠ માતૃકાપૂજનની
સામગ્રી.

આઠ માતૃકા ને સાત કુલ-
કરપૂજનની સામગ્રી.

બાળેઠ તથા પાટલો ૧
લીલી કે પીળી અતલસ ગજ ૧
શુદ્ધ જળનો કળશ
કંકુ, ચંદન, શ્રીફળ ૧
ચોખા શેર ૨
પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, ધરૌ, નાડું,
સાકર, બદામ, ધરાખ
વિગેરે આઠ આઠ

બાળેઠ ૨ અગર પાટલા ૨
લીલી કે પીળી અતલસ ગજ ૨
શુદ્ધ જળનો કળશ
કંકુ, ચંદન, શ્રીફળ ૨
ચોખા શેર ૫
પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, નાડું, ધરૌ,
સાકર, બદામ, ધરાખ વિગેરે
નંગ ૨૨ બાવીશ

રૂપાનાણું કે પૈસા આઠ
નાગરવેલના પાન આઠ
સોપારી નંગ ૧૬
પાટલા બે બેસવા માટે
તજ, લવીંગ, એલચી વિગેરે.

રૂપાનાણું કે પૈસા ૨૨
નાગરવેલના પાન ૨૨
સોપારી નંગ ૪૪
પાટલા બે બેસવા માટે
તજ, લવીંગ, એલચી વિગેરે.

માયરાની સામગ્રીમાં ખીજડીના પાનનો લેપ પ્રથમ
લખેલ છે તે કરતાં વધારે સમજવો.

ચોરીની સામગ્રી.

જળનો કળશ, ચોખા, સોપારી, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, કંકુ,
ઘી, જવતલ, ડાંગર શેકેલી, ધરૌ, દર્લ, વાસક્ષેપ, તીર્થજળ,
પૈસા, નાગરવેલના પાન, ખીજડી, પીપળો, કેહી, ઇંદ્રજવ,
ખીલી, અને આમળામાંથી જેના મળે તેના સૂકાં ડાંખળા નંગ
૧૧ વેંત વેંત જેવડા.

શ્રી પાર્શ્વનાથના વિવાહલામાંથી.

ઢાળ સતરમી.

વચન હવે સાંભળ પુત્રી તું માહરા, કાજ સીજે સહુ
જેહથી તાહરા, સહુ ખરા ધારજે ચિત્તમાં રે. ॥૧॥ લાજ ધરજે
સદા જેઠ સસરાતણી, પ્રાણપતિ જાણજે જેમ ત્રિભુવન ધણી,
આપણી લાજ વધારજે રે. ॥ ૨ ॥ સાસુ નણદીતણા વચન
પ્રતિપાળજે, પાછો પડુત્તર ‘જી’ કહી વાળજે, લાળજે દષ્ટિ
ભૂમિ લાણી રે. ॥ ૩ ॥ પારકા પુરૂષશ્યું વાત નવી કીજીએ,
અધીશ્વર યોદતાં સર્વે તજીજીએ, પીજીએ ચરણજળ નાથનું
રે. ॥ ૪ ॥ કોપજે મત કદા ધર્મને સેવજે, યોપજે શિયળને
ભરમ નવી લોપજે, ગોપજે મલીન આચારને રે. ॥૫॥ જાણજે
સ્વજનને દેખી યોલાવજે, હઠ ન કરીશ તું વાતને છાંડજે,
આણજે મન દયા સર્વની રે. ॥૬॥ વચન હિત પીજીએ, ગુણ
સદા લીજીએ, દાન બહુ દીજીએ નવી કદા ખીજીએ, કીજીએ
ઉચિત સહુ કામને રે. ॥ ૭ ॥ ભૂપ અશ્વસેનને અધિક આદર
કરી, કહે એહ દીકરી આપ યોગે ધરી, ઉછરી મુજ ઉછર-
ગમાં રે. ॥૮॥ જન્મથી આજલગે લાળીપાળી ઘણી, દુઃખતણી
વાત એણે કાનથી નવી સુણી, તે લણી સાર કરજો ધણી રે.
॥૯॥ લાખે વેવાણને એહ બાળક બહુ, લાડકવાઈ છે તુમે તો
જાણો સહુ, શું બહુ લાખીએ વૃદ્ધને રે. ॥૧૦॥ એહ કુમરીતણી
લાજ તુમ હાથમાં, લાજ વધારજો સ્વજન સહુ સાથમાં, આથમાં
એહ અમારડે રે. ॥૧૧॥ એમ કહી પુત્રીને અધિક આડંબરે,
ગાજતે વાજતે વોળાવે સાસરે, સહુ વળે પાછું તિહાં થકી રે.
॥૧૨॥ ગોરીઓ ગાવતી અધિક ઉદ્વાસથી, વરવહુ ચાલીઆ
કાશી વાણારસી, નગરી તરફ સહુ સાથશ્યું રે. ॥૧૩॥

માએ આપેલી શિખામણનો પુત્રીએ આપેલ ઉત્તર અને કેટલીક સૂચના.

માતા ! સંપીને રહીશ મારે સાસરે,
માતા ! સમજીને રહીશ મારે સાસરે;
મંગળમય જિનરાજને સમરી, દેજે ભક્તી આશીષ,
માતા ! સંપીને રહીશ મારે સાસરે.

માતા ! અમુલ્ય તારી શિખામણ, પાળીશ વીશવા વીશ;
સારાં શુકન જોને સામા આવે છે, હું તો હવે આલીશ. માં
મેં તુજથી નથી પ્રેમ ઉતાર્યો, માતા ગળગળી ન થઈશ;
પુત્રી પરોણા સરખી જાણીને, માડી ના દુઃખ ધરીશ. માં
જેવી શિખામણ તેં મને દીધી, તેવી હું એક જ દઈશ;
માતા ! અવિનય માફ કરીને, વાત જરા સાંભળીશ. માં
સાસરીઆમાં સુખદુઃખ આવે, એ તો સંસારની રીત;
તો પણ લોકની વાત સુણીને, તું ના થતી ભયભીત. માં
સાસરીયાના સાચા જુઠાની, ખરાખરી ન કરીશ;
લોકની વાતે લઈ ઉપરાણું, તું લડવા ના આવીશ. માં
વાંક વિના મને મારે પીટે, તોયે હું તો સાંખીને રહીશ;
મરવું ને જીવવું એક જ ઘરમાં, ખીજું મને શું કહીશ ? માં
વેવાઈઓમાં વઢવાડ જાગે, તેનું દુઃખ સહુ મારે શિશ;
એથી માફ દુઃખ ભાંગે કે જાગે, તેનો વિચાર કરીશ. માં
એક શિખામણ મારી અખુજની, એટલી રાખજે ચિત્ત;
કહેવા લાયક નથી તો પણ કીધી, ચંદ્ર એ મુખની રીત. માં

